

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De orthographia dictionum e Graecis tractarum

Johannes <Tortellius>

[Venedig], 12. Nov. 1484

M

[urn:nbn:de:bsz:31-299711](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-299711)

Verum altera Lotos in uulcanali: quod Romulus constituit ex uictoria de cunis. Ea æqueua urbi intelligit ut testis est Massurius. radices eius in foro usq; ad cesaris præstationes municipioq; penetrant. Et ut pergit fuit cū ea Cupressus æqualis ætatis circa supma Neronis principis p[ro]lap[er]sa atq; neglecta. Ex hac arbore teste Julio Polluce de uocabulis reg[is] ad Commodū cesarē optime cōficiunt tibiæ. Sane teste Plinio libro. xxii. Qui lotum arbore tantum putant: Homero auctore argui possunt. Is enim inter herbas subnascētes: deorum uoluptati Lotum primū nominauit.

Lotophagi cū. r. exili & ph. aspirato scribit: populi sunt libyci: quos quidā littora libyæ iuxta fyrtes inhabitant: quidā uero magis ad austrū tendētes usq; ad fluuiū Tritonā ptendunt. Hi teste Herodo. li. histori. iii. uiuunt ex fructibus arboris loti: qui dulciores sunt dactylis: ex quib[us] etiā uinū eos cōficere dixit. Ad hos teste Homero in odissea: tēpestate maris pductus accessit Vlyxes: a quib[us] in siciliā nauigauit.

Lucani cum. c. exili scribit: populi sunt inter campaniā & aprutiū: siue inter appulos & calabros. Hi teste Plinio lib. iii. naturalis historia: in sannitibus originē habuerunt.

Lucrinus cum. c. exili scribitur: & est dictio latina denotans lacum campaniæ: a lucro deducta. ut uidimus in dictione locrinus.

Luthum p colore. Et inde luthus thea theum: cum. th. aspirato scribit. Nam a λυθρον quod est sanguinolentū traductū est. Est enim color rubeus sanguini consimilis. Persius: iam chlamydes regū: iam lutha cauisapa captis. & inde luthæolus la luz. Virgi. in bucolico: Mollia luthæola pingit uaccinia caltha. habetq; primam longā. At cū p cœno ponit & sorde: absq; aspiratōe scribit: & habet primā breuē. Iuuenalis in satyra: Credo pudiciā: Dum reddit: terrāq; luto ferit intestino. Verū & pro colore nonnulli latinum putant: & a luce nomen assumpsisse. Gellius libro. ii. noctiū atticæ: Luthus cōtra ruffus color est dilucidior. unde ei[us] nomē quoq; esse factū uidef. Sed magis placet græcū esse: & cū. th. aspirato scribit.

Acarius cum. c. exili & i. latino scribit: fuit nomen uiri p[ro]priū: & interpretat beat[us].

Machaon cum. ch. aspirato scribitur: fuit teste Homero libro. ii. iliados: filius Aesculapii: & frater Polydarii: ut in ea dictōe uidebim[us]. Hic ob solertiam medicinæ artis cum aliis heroibus græcorū ad troiam e creta conuocatus fuit: a quo Mochaonius deducit. ut Ouidius libro primo de ponto: Utq; machaoniis p[er]antius artib[us] heros Lenito medicam uulnere sensit opem.

Maceria cū. c. exili & i. latino scribit: græcū multi eē uolūt: & a μακρῶν: quod ē λόγῳ deriuari. Nam parietes sunt ex lapidibus absq; cemento: quibus sepi[us] cōsueuit uinea: qui non nisi longi esse possunt.

Machæra cū. ch. aspirato & æ. diphthōgo in penultima scribit: dicit a nostris sica culter cultell[us] gladi[us]. Iuue. in satyra: Et spes & ratio ait: Nam si pieria quadrās tibi null[us] in arca Ostēdat ames nomē uiditq; machæra.

Maccabe[us] cū duplici. c. & i penultima cū. æ. diphthōgo scribit: nomē ē barbagi: sed a græcis sic cōscriptū.

Macedonia cū. c. exili & absq; aliq; diphthongo scribit: puincia est in europa a Macedone filio Osiridis teste Diodoro siculo libro historiæ. i. cognominata. Hæc angustos primit[us] terminos habuit: sed uirtute suorum regū & gētis industria subactis finitimis ita ampliata ē qd de ea sic Solin[us] scripserit: Qui edoni olim populi: quæq; mygdonia erat terra: aut emathiū thessalicūq; erat solū: nūc oē uniformi uocabulo macedonica res est: factūq; corp[us] unū. Nāq; teste Plinio. li. iiii. naturalis historia: centū quinēginta populos tenuit. Quod sane facit ad auctōrē quorūdā cōcordiā qui in eiusmodi puintiis describēdis discordare uident. At teste Solino macedoniā ab oriente præcingit thracius limes: meridiana thessaliæ epirotæ tenent: ab occidente dardaniū sunt & illyri. Qua in septentrionem tendit: p[er]æonia paphlagonia protenditur.

Macyberna cum. c. exili & y. græco scribitur: fuit teste Herodoto urbs sithoniæ: ut in ea dictione uidebimus.

Machina cum. ch. aspirato & i. latino scribitur. nam græce dicitur μηχανη: quod apud nos inuentionem indicat. & inde mechanicus cum. e. absq; diphthongo deducitur.

Macrocōsmus absq; aliqua aspiratione scribitur. & dicitur a nostris λόγῳ mūdus. Nā cōponitur ex μακρός quod est longus: & κόσμος mundus.

Macrologia similiter absq; aspiratione scribitur: & dicitur longus sermo.

Macrobius similiter scribitur: & dicitur longæuius. Nam βίος quoq; uita nuncupatur.

Macrochir secunda cum. c. exili: penultima cum. ch. aspirato scribitur: & i. latino. dicitur a nostris longimanus. Nam componitur ex macros: quod est longa: & chir manus.

Mæander cum. æ. diphthōgo scribitur: fluuius est phrygiæ. ut Oui. libro. viii. metamorphoseos: Non secus ac liquidis phrygius mæander in undis Ludit. & reliqua quæ de eodem scribit. & inde Mæandrius: qui etiā pro nomine proprio ab Herodoto ponitur: & Polycratis amicus.

Mænalus cum. æ. diphthōgo scribit: mons ē arcadiæ teste Plinio. li. iiii. naturalis historia: altissim[us] & amœnissim[us] propinquusq; ad argos: ut dixit Liuius lib. iii. de bello macedonico: & refertus pinis: ut ostendit Virgilius in bucolico cum ait: Mænalus argutumq; nemus pinosq; loquētes Semper habet. semper pastorum ille audit amores. Sed in plurali facit mænala in neutro genere: atq; idem quod singulare significat.

Manades cū .a. diphthongo scribitur: descenditq; a **Manomæ**: quod est furio. Quare apud nos furiosa seu infanz: uisitati uocabulo mulieres ille dicebant: quæ Bacchi sacra capillis sperfis hinc inde cursabant Iuue. in satyra: Credo pudicia: Crinēq; rotant ululante priapo Manades. & Persius: Bassaris & lyncem manas flexura corymbis.

Mæotis cum .a. diphthongo & .t. exili atq; .i. latino scribit: est scytharum maxima palus. quæ ex tanai ab aquilone in pontum defluit. & ut ait Virgilius li. Georgi. iii. Puppibus illa prius patulis nunc hospita plaustris: & alia q; plura: de qua plenissime Ouidius li. iii. tristium epistola. x.

Mæra cum .a. diphthongo scribitur: fuit quarta Proeti filia ex Antia uxore.

Magnes cum .g. immediate post .a. & ante .n. scribitur: lapis est attrahens ferrum: cuius plures species Pli. cōmmerat li. xxxvi. naturalis historia: Et eodez teste sic quoq; appellatus est ab inuentore: ut auctor est Nicæder: & in idā primum compertus.

Magnesia eodē mō atq; per .i. latinū scribitur: regio est teste Pli. li. iiii. naturalis historia: thessaliæ anexa. Vnde & magnesi populi noianē. Itē & eodē noie urbs ē in asia: iuxta quā Scipio asiaticus Antiochū regē percudit.

Magnetes eodem modo ac per .t. exile scribit. populi sunt thessaliæ in equestri certamine docti. de quib; Lucanus libro sexto: gentes thessalicas describens inquit: Et magnetes equis minyæ gens cognita remis. Hos & alio uocabulo magnesios uocitamus.

Magus cum unico .g. scribitur. uocabulum est persicum id denotans quod apud græcos philosophus: & apud Latinos sapiens dicitur. hos galli dryiudas uocauerunt: ut in ea dictione uidimus. Aegyptii uero in ea significatione qua nos sacerdotes: & græci prophetas dixerunt. Indi gymnosophistas græco uocabulo: & sua interpretatione uocabant: ut similiter in ea dictione uidimus. Babylonii nō & assyrii suos magos seu sapiētes chaldaeos uocauerunt. Itaq; Laertio teste: magi apud persas deorū cultui maxime insistant: preces illis ac uota & sacrificia offerūt: de deorum substantia & generatōe differunt: signa statuasq; reprahēdunt: improbat illorum errores qui dicunt mares etiam & fœminas in deis imperium esse. Dicunt teste Socione: matri aut filiaz misceri. Plena esse dæmonum aera asserunt. cultum & usum auri interdicit. his esse uestez candidam: lectū humum: ascas olus caseum panes: arundine uti pro baculo. Hos magicæ esse diuinatōis ignaros dixit Aristoteles in libro de magico. Quin & Zoroastre ipsum cui eius artis initia ac principatū tribuūt. Dion ex interpretatione eius nominis astrorum asserit fuisse cultorem. Duoq; esse apud illos principia bonuz dæmona & malum. Vnum ex his louem: quem Horamadem: alterum Plutonem: quem Arinnanium uocant. Dixeruntq; teste Eudoxo homines reuicturos. eos fuisse antiquiores aegyptiis dixit Aristoteles libro de philosophia primo. ab his fuisse gymnosophistas Clearcus solensis asseruit. Sed post hæc tractu temporis hū tantummodo magi dicti sunt: qui ob facinorum magnitudinem uulgo malefici appellatur. Nam & elementa sæpe concutiunt: turbant mentes hominuz: & sæpe sine ullo ueneni haustu: uiolentia tantuz carminis intermunt: dicente Lucano: Mens hausti nulla sanie polluta ueneni. Incantata perit. Et Virg. i. Damone: Carmina uel celo possunt deducere lunam. Carminibus circe focios mutauit ulyxis. Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis. Et alia quæ statim uidebimus. Magos ergo ex Zoroastre pfa habuisse initium dicunt: quæ sex milibus annorum fuisse ante Platonis mortē Plinius libro. xxxv. naturalis historia: ex testimonio Eudoxi prodidit. Hermodorus uero platonicus in libro disciplinarum usq; ad excidium troiæ teste Laertio annos quinq; milia cōputauit. Sed unus hic tantū Zoroastres fuerit an postea: & aliud nō satis constare Pli. dixit. Et paululum supra ostendit eam artem: quam magicam dicimus: ab ipso Zoroastre: ut omnes auctores conueniunt in pside ortum habuisse: quæ (ut ait) fraudulentissima artium in toto terrarum orbe plurimis sæculis ualuit. Et subdit auctoritatem ei maximam fuisse: nemo miretur. q; sola artium tres alias iperiosissimas humanæ mentis complexa: in unam sese redægit. natam primo e medicina nemo dubitauit. hac specie salutari irrepsisse uelut altiorē factiorēq; q; medicinā. Ita blandissimis desideratissimiq; promissis addidisse uires religionis: ad quā maxime alligatur humanū genus. Atq; ut hoc quoq; suggererit: miscuisset artes mathematicas: nullo non audio futura de sese sciendi: atq; ea e cælo uerissime peti credenti: Ita possessis hominuz sensibus triplici uinculo in tantum fastigii adoleuit: ut hodie etiam in magna parte gentium præualeat. & in oriente regum legibus imperet. Sine dubio illic orta in pside a Zoroastre: ut inter auctores conuenit. Et infra subdens idem auctor pergit: mirum hoc in primis durasse memoriam ardentemq; tam longo æuo cōmentariis non intercedentibus. præterea nec claris nec continuis successionebus custoditam. Mirum est etiā in bello troiano tantum de ea parte silentium fuisse Homero. & tantum operis ex eadez in Vlyxis errorib;: ut totum opus nō aliunde constet. Et infra subdit: troianis itaq; temporibus Chironis medicinis contenta est ætas solo Marte fulminante. hæc ille. Sed qui fuerint ei? artis scriptores: aut quo ordine successerit: difficile est comperire. putant quidam Orpheum thraca primitus intulisse ad medicinæ profectum. Deinde mortua uxore Eurydice. temptasse eam quibusdam carminibus teste Seruio super. iiii. georgicorum Virg. ad lucem reuocare. Quod quia facere nequiuit: fixisse poetas coniugem iam recaptam iterum necauisse dura Platonis lege. quin & id Virgilium sensisse confirmat: eum ait: Si potuit manes arcessere coniugis orpheus. eum arcessere proprie euocantis sit. Sed eius rei non in expertem fuisse. Orpheum prorsus existimauit Pli.

ex co

ex eo tunc quoque quod tota thracia magices fuisset. Sane non thraciam: sed thessalia; solam in eo orbe eius ue-
nificii infamem fuisse ostendit Lucanus libro sexto suae pharsaliae. Et Apuleius de magia libro primo & se-
cundo. Quin & ipse Plinius qui ait: Miror equidem illis thessaliae populis famam eius artis tantam adesse:
ut Menander quoque litterarum subtilis illis in locis genitus: thessalam cognominaret fabulam complexam
ambages foeminarum detrahentium lunam. quare primum de ea arte commentatum Hostenem putat: quod (ut
ait) maxime ad rabiem non aueritatem modo eius scientiae graecorum populos agit. Ita ut summam littera-
rum claritatem gloriamque ex ea scientia peterent. hinc certe Pythagoras Empedocles: Democritus: Plato
ad hanc discendam nauigauere: exiliis uerius quam peregrinationibus susceptis. hanc reuersi praedicauere. hac
in arcanis habuere. Dixit etiam Plinius Xerxem persarum regem in ea uersatum fuisse. & ut pergat diligentio-
res inquiring ante hunc ponunt Zoroastrem alium perconesum: quem ego illum puto: de quo Xanthus ly-
dius teste Laertio inquit: a Zoroastre usque ad Xerxis transitum sexcenti connumerantur anni. post quos plu-
res magos sibi inuicem successisse dixit idem Laertius: ut Hostanes: Astropsychos: Gobrius: Paratas: donec ab
Alexandro euersum persarum regnum fuit. conclusit ergo Plinius in eodem libro medicinam & magicam
pariter eadem aetate effloruisse. illam Hippocrate: hanc Democrito illustrantibus circa peloponnesiacum
graciae bellum: quod gestum est a trigesimo nostra urbis anno. hac ille. subdens eam artem totum or-
bem peragrasset: atque transgressam oceanum: & britaniam usque peruectam: quam suo tempore tantis cerimo-
niis celebrare dicit: ut desisse persis uideri possit. namque & antiquioribus temporibus in Italia fuisse ostendit Ho-
merus in tota odyssea. & ceteri post illum poetae referentes Circeam habitatem montem circae iuxta caie-
tam: ex ea arte mirandos ostendisse effectus: ut Virgilius in bucolico: Carminibus circe socios mutauit uly-
xis. & libro aeneidos. vii. Hominum ex facie dea scaeva potentibus herbis Induerat circe uultus ac terga fe-
rarum. Qua de re Aeschylum antiquum poetam graecum dixisse puto Italiam herbarum potentem. unde
etiam Virgilius in Moeri quadam de his talibus dicit: quae lege foeliciter. Durauit etiam & haec uenefica ars
in Italia per longa christianorum tempora: Ita ut temporibus Theodosii iunioris christianissimi principis dicat
celeberrimus Augustinus libro. xv. de ciuitate dei: Cum essemus in Italia audiuius quasdam mulieres im-
butas his malis artibus dato caeso statim homines in iumenta conuertisse. quae (ut alia iumenta) necessaria
quaeque portabant: & finita opera iterum homines ab illis restitui. quibus (ut ait) mens semper humana con-
seruata fuit. Quid non ne & Apuleius ipse platonice sectae philosophus historice scripsit se in asinum apud
thessalam ueneficiis cuiusdam mulieris: dum per magicam fieri uis conaretur: conuersum fuisse? & tractu
temporis in hominem restitutum: atque suae metamorphoseos librum scripsisse? Nonne etiam Plinius: Seneca
& Cicero certissime affirmarunt messes in uarios agros magorum praestigis traduci posse? Vnde etiam apud
Virgilium in Moeri. Atque fatas alio uidi traducere messes. Ouidius etiam de sine titulo inquit: Carmine laesa
ceres sterilem uanescit in herbam. Deficiunt laesi carmine fontis aquae: llicibus glades. cantataque uitis uua
Decidit. & nullo poma mouente fluunt. Quobrem dixit Plinius libro. xxviii. roma scriptum in. xii. tabulis:
qui fruges excantasset. & alibi qui malum carmen incantasset. Et alibi teste Seruio: neue alienam segetem pel-
lexeris. Sed mirabilia etiam ex hac arte patra narrat poetae. ut Medea apud Ouidium libro metamor-
phoseos. vii. Cum uolui ripis ipsis mirantibus amnes In fontes rediere suos: concussaque sisto: Stantia con-
cutio cantu freta: nubila pello. Nubilaque induco: uentos abigoque uocoque: Vuuque saxa sua conuulsaque robo-
ra terra. Et siluas moueo: iubeoque tremiscere montes. Et mugire solum manesque exire sepulchris. Te quoque
luna traho. & reliqua. Tibullus etiam de maga locutus ait: Hanc ego de caelo ducentem sydera uidi. Flumi-
nis hac rapidi carmine uertit iter. Hac catu funditque solui: manesque sepulchris Elicit. & tepido deuocat ossa
rogo. Cum libet hac tristi depellit lumina caelo: Cum libet astiuo conuocat orbe niues. & alia quae plura: quae
ipse & alii poetae loquuntur. non ergo tam grauius romanis legibus ars haec plecteret: si non pniciosa & cum
effectu multarum rerum cognita fuisset. Quare coactam & inuitam Didonem induxit Virgilius libro aenei-
dos. iiii. cum ait: Inuitam magicas accingier artes. sane non omnia quae per eam monstrantur artes uera esse
noscentur. sed multa daemouum illusionibus ostenduntur: quae ueridice facta minime fuerunt: ut homines
conuertit in lupum: aut in iumentum: lunam trahi & similia: quae per humanorum sensuum alterationem: qui-
bus illi plurimum praesunt: & non per uerum inducuntur effectum. Nam solus ea uere exequi possunt: quae
naturalis uirtute ducuntur: sed cum rerum cognitione ex ingenii acrimonia & longa experientia ac agilitate
naturae alterabilia facile coniungere ualeant: ea nonnunquam inducunt: quae miracula hominibus esse uidentur: &
non sunt. Sed haec haecenus. Nunc ad eius artis species transcamus: quarum nonnullae a romanis legibus pmit-
tebantur. M. Varro libro. vii. rerum diuinarum quattuor tantummodo species assignauit: pyromantiam: aero-
mantiam: hydromantiam: & negromantiam: pyromantiam illam uocitauit: quae per ignem diuinare consue-
uit. Nam pyr ignis & mantia diuination a graecis dicitur. haec inspicit quid fulgur: quid fulmen quisque ignis
significet. per quem modum Ciceronis uxor eum sequenti anno futurum consullem diuinasse dicitur: quia
eum post pactum sacrificium quaedam in cineribus conspiceret uellet: flama repente exiit: ut ipse libro de
diuinatione descripsit. iuxta quod Virgilius in Damone: Aspice corripuit tremulis altaria flammis Spote sua
dum ferre moror cinis ipse bonum sit. Et Tanaquil Tarquinii prisci uxor uidens flammam lambere. Seruui
h

Tullii caput dixit: teste Liuiio libro. i. ab urbe futuz ut puer unica fieret salus regis in rebus dubiis: & regnū illi prædixit. Simili modo post captā troiam disceptante Aenea de fuga cū Anchise patre flāmula quædā ap paruit uerticem lambēs Ascaniū: & nullam illi inferens lationē: quæ cū regnū Ascaniū futurū portenderet: discedere p̄suasit. Acromantia ea diuinitio erat: q̄ i aere fieri uidebat: ut auū auspicia: auguriaq; & uetoge aut grandinū infuetæ procellæ. Quæadmodum etiā teste Plinio li. ii. naturalis historia: relatū ē in monumē ta. M. Actilio & C. Portio. cost. lac & sanguinem pluuisse: quod ut alii ferunt sequenti āno pestem ualidā ro mā inuafuram prænuñciauit. Tempore etiam quo Hānibal lacerabat Italiā teste Liuiio de secundo bello punico aqua sanguini permixta e celo deciderunt in modum pluuia: & libro octauo de bello macedoni co āno inquit: quo decessit Hannibal per biduū pluit sanguis. Item teste Plinio eodem libro secundo fer rum in lucanis (anteq; M. Crassus in p̄this interemptus est) pluit. omnesq; deinde lucani milites: quoq; ma gnus numerus in exercitu erat: cū eo interfecti sunt. Et subdit. Elygies ferri quæ pluit spongiæ: ferro simi lis erat etiā. L. Paulo & C. Marcello cōs. lana: (ut idē inquit auctor) circa castellū cariphanū pluit. iuxta qd̄ post annū Titus Mamili⁹ occisus est. Et subdit Armorū crepitus & tubæ sonit⁹ auditos e celo cimbricis bel lis accapimus. Tertio uero cōsulatu Marii a mamertinis & tudertinis spectata arma caelestia ab ortu occa suque inter se concurrētia: & similia plura: quæ diuersis tēporibus cōtingerunt: ex q̄bus semper aliquid præ diuinatum fuit. Hydromantia uero diuinitio illa ē: quæ in aqua cōcipit: ut teste Varrone uidit puer i aqua Mercurii effigiem: quæ centūquingenta uersibus oēm mithridatici belli euentū prænuñciauit: & sumi lia: quæ multa similiter fuisse cōspecta iam legim⁹. Necromātia est per mortuos diuinitio. νεκρωον enim. i. mortuog: & mantia diuinitio. ut Erieto apud Lucanū li. vi. mortuū suscitans euentū belli pharfalici: Sexto Pompeio prædixit. Verū & a nōnullis aliis plures subdunt diuinationū species. & chiromātia quæ per ma nuū inspectionē diuinat. Iuuenalis in satyra Credo pudiciā: Fronteq; manūq; præbebit Vati. Geomantia: quæ ex terræ cōcussionibus & aperiitionib⁹ diuinare cōsueuit: q̄si sit terræ diuinitio. Haruspicina & sacrificiis aialium & extis diuinat. Iuuenalis in præfata satyra: Armenius uel cōagenus haruspex Pectora pulloū rimat & exta catelli. interdū & pueri. Et ut uult Donat⁹ in cōmēto phorni. haruspex cū aspiratōe scribitur & a fari quæ inspicit seu inspexit dicitur: q̄si faruspex: ita ut. f. digama in aspirationē fuerit cōuersum secun dum ea: quæ supra circa hoc cōmētariorū initia demōstrauimus. Arioli a sacrificiis aræ superpositis diuinare satagebāt. unde & nomē assumpserē. Sed præ ceteris auguria & auspicia lege permittēte: immo & in publicis negociis iubente a romanis obseruabant. & augures illi dicebant: qui ex auuū garrtib⁹ & uolati bus diuinabant. cōtra quos acrianū illud est: qd̄ refert Gelli⁹ li. xiiii. noctiū atticarū: Nihil inquit credo au guribus: q̄ aures uerbis diuitāt alienas: suas ut auro locupletēt domos. sed horū initiū & p̄gressum uidebi mus in dictione Tages. Auspiciū uero dicit uel a pastu: uel ab inspectōe auū. Sed quia cōsul anteq; iret in expeditionē capiebat auspiciū. hinc factū est: ut dicamus auspicio dūcū: anteq; principio quæ a solo dū ce capiuntur. Et hinc auspicari non modo auspiciū capere: sed & incipere dicit. Nec in bonam tātum p̄f tem: uerū in malā quoq; ut apud Pliniū nepotē: At homo infelicitē nat⁹ manibus pedibusq; deuin⁹ aial ceteris imperaturū: ab auspiciis uita auspicat. sed plerūq; in bonum accipit: ut apud Terentiū: Haud auspi cato me huc attuli. i. non fœlicitē: q̄si auspiciis repugnātib⁹. quod melius Quinti. ipse declarauit in decla mationib⁹: cū de Achille: ut opinor locutus: qui ad mortem: quam dii futura denūciauerāt: cupiditate ulci scendi Patrocli ruebat. sic ait: Eant nūc antiquaq; cōditores fabularū poetæ: & se ad exortandū amiciciæ fi dem magna quædā composuisse carminib⁹ putēt: si dixerint aliquos per maria terrasq; asperiorē fortunaz amicorū cā secutos: aut principem graciæ urum in ultionē interfecti amici inauspicata bella gessisse: & ali bi li. ix. de institutione oratoria: Itaq; ut apud illos Homerus: sic apud nos Virgilius auspicatissimū dedit exordium. Dicebat etiā auspex: qui præerat celebrādis nuptiis: quia auspiciū pro nuptiis capere solebant. Iuue. in satyra Omnib⁹ in terris: Veniet cū signatoribus auspex. & adhibebat hic p̄ parte mariti: ut p̄nuba quæ præest & ipsa nuptiis celebrandis pro uxore: ut uidebim⁹ in dictione paronymphus. Aliquando etiam auspex magis p̄prie accipit pro eo: q̄ dux ē militia: ut apud Horatiū li. i. carminū. Nil desperādū te uero dū ce: & auspice te uero. Præter hos aut & alii sunt peiores malefici: ut specularii qui in speculis & ter sis corpo rib⁹: uti sunt enes pelues & similia: futura se posse prædicere prædicāt. Phytionici similiter & dicunt: quos phytionic⁹ idest Apollinis spiritus replet. & loquēdo futura prænuñciāt. Præhygiatores cum. t. exili sequente y. græco scribitur: & a styge: in qua sunt tenebræ cōponit. hi enim humanis sensib⁹ tenebras & fantasmata incutiunt. Geneathliaci sūt q̄ ex die natiuitatis fortunā hōis ac successum etiā in singulis actib⁹ prænuñciare se posse iactant. Iuue. in præfata satyra: Si prurit frict⁹ ocelli: Angulus in specta genefi collyria poscit. His similes sunt: q̄ mathematici uocitant: quos teste Gellio gentilitio uocabulo chaldæos dicere oportebat. Et ut Iuue. ait: Nemo mathematicus geniū indēnatis hēbit. Ex istis hi sunt: q̄ astrologi nominant: nō solum ex astroge naturali cursu futura prædicētes: sed & minuta quæq; ex astris se posse prædicere p̄mittūt: ut cōsilia ipsa hōiū: arbitria & uarias uolūtates: appetitiōesq; & declinatiōes: & fortuitos repentinosq; i leuissimis reb⁹ aiorū impetus: recessusq; moueri: agitariq; defuper e celo credūt. Ita ut ex necessaria quadā sydege: er rantiū reciprocatiōe: eiusmōi talia cōtingere pertinaci fronte asserāt. Et hi ceteris uaticinātib⁹ præstare ui

debant. Vt Iuue. in eadē satyra: Sed maior erit fiducia quod Dixerit astrologus: credūt a fronte relatū Am-
monis. Sortilegi sūt q per sortes futura prænūciare se credūt. Prodigiatores q ex prodigio futura pñūtiāt.
Sed teste Seruio super. ii. aeneidos in longum tempus dirigit significationem. Vnde explanant aliqui prodi-
giuz dici: quasi pcul elogiū. Sed cū oīa hęc: & similia cū ex sapientissimis antiqs: tum ex christiana religiōe
uana & deceptoria fuisse claruerit. Reliquū ē ut ab oib⁹ quoq; abiiciant & abominentur.

Maiā cū. i. latino scribit: & apud grācos ē diphthōgus αι. sed apud nostros diuidit: ut in antecedentib⁹ uidi-
mus. Fuit atlantis filia ex Pleione coniuge & mater Mercurii: quā solā prāceteris Iouis pellicib⁹ Iuno ada-
mauit: ut uidim⁹ in dictiōe Mercurius. Ab hac nōnulli antiq; uoluerūt mēsem maii denominatū: id maxime
ex eo pbātes: quod illo mēse mercatores oēs Maiā pariter & Mercurio sacrificabāt. Sed ut rettulit Macro-
bius in prio Saturnaliōz Cornelius Labeo dixit eā Maiā: cui mēse maio res diuina agit: terrā esse hoc ade-
ptā nomē a magnitudine: & ipam eandē bonā deā esse ex ipso occultiori ritu sacroz faunāq; & opem & fa-
tuam pontificū libris indicari. Bonā q oīum nobis ad uictum bonoz eā est. Faunā quod omni usu animam
tium fauet. Opē quod ipius auxilio uita cōstet. Fatuā a fando q infantes partu editi non pri⁹ uocē edunt: q̄
attigerint terrā. Hęc apud grācos ut idem asseruit Macrobius θεός γυναικεία dicitur: quam Varro Fauni
filiam tradidit adeo pudicam: ut extra γυναικωνίτην. i. gynecium nunq; sit egressa. Nec nomē eius in pu-
blico fuit auditū: nec uirū unq; uiderit: uel a uiro uisa sit: ppter quod nec uir tēplum eius ingredit. Vnde
Iuue. conquestus de turpitudinib⁹ scēminaz: sui tēporis inquit in satyra Credo pudiciā: Nota bonā secre-
ta deā: & p⁹ p̄res uersus ostēdit nō licere uirilī sexus figurā i eo tēplo describere: aut masculū murē adesse

Malachias cum. ch. aspirato & i. latino scribitur: nomen uiri pprium.

Malagma cū unico. l. & g. ante. m. scribitur. Id dicit cū res dura per admixtionē alterius rei in mollē est reda-
cta. & deriuatur a μαλακία: quod ē mollicies. adde quod malua herba est. ideo sic dicta q molliat aluū
ut ait Macer. dixerūt maluā ueteres q molliat aluū unde Marcialis utere lactucis & molliibus utere maluis
Nam faciem durum phœbe cacantis habes.

Malea cum unico. l. & e. absq; diphthongo scribitur. nā licet apud grācos sit eī diphthongus: tamē abiecto i:
p solā. e. pductam a nobis scribitur: atq; ei⁹ prima corripit. ut Homerus li. odysseā. ix. τῆρι γυναικῶν τῆ
μαλακίᾳ. Et ut ibidē ostendit Homerus p montoriū est laconia: quod teste Seruio super qntuz aeneidos per
quinquaginta miliaria in mare p̄tendit: ubi unda adeo saua est: q p̄sq; nauigantes appareat: dicēte Sta-
tio li. vii. thebaidos: Et rauca circū sonat ira malea. Virgi. li. v. Ionioq; mari maleaq; sequacib⁹ undis. Assū-
psitq; nomē a Maleo argiuoz rege: q sup illo sūptuosissimū ēt Apollini tēplū cōstruxit: qd maleoticū dixit

Malia cū unico. l. & i. latino scribit: urbs fuit iuxta thessaliam: cui⁹ populi mailees: & mare maliacū uocitaf.

Malimnus cū. i. latino: & m. ante. n. scribit. ponitur a Theocrito sicilia mons.

Mandane absq; diphthongo scribitur: fuit Athyagis filia: quā teste Herodoto li. historiāz primo pater in som-
niis tantū minxisse uidit: ut oēm ei⁹ ciuitatē repletet. hęc Cambysē persā nupsit: ex qua natus ē Cyrus.

Mantia cū. t. exili & i. latino scribit: est tamē apud grācos eī diphthongus i penultima: & dicitur a nostris di-
uinatio: & mantis diuinus uel uates: quā oīa similia per. t. exile scribuntur ut Necromātia: Chiromātia: Py-
romantia: Hydromantia: & similia.

Manto cū. t. exili scribitur: fuit Tiresiā uatis thebani filia: quā post thebanoz clades seruitutē primo sub Cre-
onte: postea sub Theseo: qn & post patris interitū ad diuersa loca diffugiens: primo in asiā uenit: in cui⁹ li-
tore lebedon & clari Apollinis fanū struxit: deinde Italiam ueniēs: sotis suis grācis mantuā oppidū condi-
dit. Sed cū interim ex Thyberino tusco rege Ocnus ei natus esset: qui & Bianor deinde cognominat⁹ fuit:
& ad ipm oppidū tusci quoq; & ueneti confluerent: circū dedit Ocn⁹ oppidū muris: & in aliam formā redē-
git. Quin & a matre mantuā appellauit: dicente Virgilio li. aeneidos. x.

Ille etiam patriis agmen ciet ocnus ab oris

Fatidicæ mantus: & tusci filius amnis:

Qui muros matrisq; dedit tibi mātua nomē. Veg; cū mātō diuina fuerit: ab ea mātiā. i. diuinatiōez deduci q̄
plurimi putauerūt. & teste prisciano i. vi. dedinat hęc Mātō hui⁹ māt⁹. Inducit uersū Virgi. quē mō uidim⁹

Mantua cum. t. exili scribitur. ciuitas est in uenetia galliæ cisalpinæ condita ab Ocnō Mantus filio: ut in prā-
cedenti dictiōe uidimus.

Mantius cū. t. exili & i. latino scribitur: fuit Melampi filius ex Iphianassa filia Præti. Ex qua teste Homero li.
xv. odysseā duos filios genuit Polyphicleum & Cletum.

Manichæi cū. i. latino & ch. aspirato. atq; æ. diphthongo in penultima scribitur: fuerūt hæretici qdam: q ab
auctore hæreseos Manichæo sic quoq; cognominati fuerunt.

Mapalia cū unico. p. atq; unico. l. & i. latino scribitur. Vocabulū ē aphrū. De quo Hieronymus super amos:
agrestes inquit casae & furnoz similes aphri appellāt mapalia. Eadē & magalia esse dixit Seruius super. iii.
aeneidos: ubi ait Virgi. Miratur molē æneas magalia quondā. Et in eodē li. Vt primū allatis tetigit magalia
plantis. ubi magalia primā pduxit. Sed mapalia primā corripit: ut idē: Et raris habitata mapalia tectis.

Marclylas cū. y. grāco scribitur: fuit latro quidam in silua dodonæa.

- Maræa** penultima cum.æ. diphthongo scribitur: ciuitas fuit æthiopiæ.
- Mardonius** cū. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto li. historiā. vii. Gobryæ filius ex sorore Darii: qui primum Xerxem Darii filium ad bellū cōtra græcos incitauit.
- Marathon** cū. th. aspirato scribitur: fuit ciuitas atticæ: distans ab athenis passus circiter decē milia: in cui⁹ campis Artaphernes & Dathis Darii persæ regis præfecti cū centū milibus peditum & decem milib⁹ equitum: ab atheniensibus solū decem milibus armatis consilio & industria Milciadis præfecti pfligati sunt: & adeo perterriti: ut non castra: sed naues petierint: ut late descripsit Herodotus li. historiæ. vii. Quæ oia contigerunt teste Gellio anno ducentesimo & sexagesimo post urbem conditam.
- Marathron** cū. th. aspirato sequēte. r. scribit⁹: & dicitur a nostris forniculū: sed græco uocabulo Plinius & alii nōnulli saepe utuntur.
- Mariandyni** secūda cū. i. latino: & penultima cū. y. græco scribitur: populi sunt teste Herodoto li. historiā. primo: iuxta pontum: olim sub tyrānide Cræsi.
- Maris** cū. i. latino scribit⁹: fluiui⁹ ē teste Herodoto li. historiæ. iiii. agathyrsos in istrum defluens.
- Maris** cū. i. latino scribitur: populi sunt in Italia: nō multū ab urbe longinqui: de quibus Plinius li. vii. & xxiii. naturalis historiæ ait: Gens marsoꝝ a marso Circes filio ortum habuit. iōq; marsi ui quadā genitili asserit datum esse: ut nō solū a serpentibus sint illæsi: sed serpentū sint ipsi domitores: & incantationibus: atq; herbarū succis faciant miracula medelarū. Alii sunt teste Herodo. li. historiæ. iiii. eodē nomine populi scythiæ quæ est in asia.
- Marsya** cū. y. græco scribitur: & apud nos terminat⁹ in a: quæ apud græcos in. as. definit: habetq; accentū i prima: fuit uir qdā: q cum Mineruæ sonorā tibiā cōperisset: & afflatam pulchruꝝ habere sonum sensisset: cecipit inter nymphas pulsitare. Vnde ex ea iam arte superbus effectus: teste Ouidio li. vi. fastorum: Prouocat & phœbum: phœbo superante pependit. Cæsa recesserunt acute mēbra sua. Idem & latius li. vi. metamorphoseon enarrat. Ob quod inquit Iuue. ad Neuolā: Occurris fronte obducta ceu marsya uictus. sic ergo a Phœbo excoriatus & uictus: dicit⁹ a poetis cōuersus in fluiuiū sui nominis: qui teste Liuiio li. vii. de bello macedonico a celenis phrygiæ ciuitate: nec procul a mæandri fontibus orit⁹. Quin & in ipsum mæandruꝝ cadit: dicente Lucano li. iii. Qua celer & rectis descendens marsya ripis Errantē mæandron adit mixtusq; refert. & reliqua. Solinus uero nō a celenis: sed ab apamia magis dicere uidet⁹. Quam sane dissonantiā soluerat Plinius li. vi. naturalis historiæ: cū ait: Apamia quæ prius celene dicta est. Iuxta hūc fluiuiū: teste Herodoto circa finē libri qnti suarū historiārum: Persæ & cætes grande prælium inierunt.
- Marmaridæ** cū. i. latino scribitur: populi sunt aphrog: teste Plinio li. v. naturalis historiæ: & ægypto cōtermini: qui & usq; ad maiores syrtes p̄tenduntur.
- Martyr** cū. t. exili & y. græco scribitur: & nōnunq; more græco cū. s. i. fine terminat⁹: dicit⁹ a nostris testis.
- Martha** cū. th. aspirato a græcis scribitur: nomen est hebreæ scēminæ pprium.
- Marpissa** cū. i. latino & duplici. s. scribit⁹. fuit teste Homero li. viiii. iliados: filia Eueni & speciosa inter pauca nympha: uxorq; Idæi oium illius sæculi uirorū formosissimi. fuitq; mater Cleopatæ pulcherrimæ scēminæ & amantissimæ uxoris Meleagri. Et ut subdit idē Homerus cū eadē rapere ab Apolline eius uir Idas arcu sagittisq; sumptis Apollinē inuadere non dubitauit. Quā postq; rapta est: parentes Halcyonē cognominauerunt: quod mater eā domi desiebat sortita luctuosum ac flebile Halcyonis fatum.
- Marpesia** cū. e. absq; diphthongo & unico. s. atq; i. latino scribit⁹. mons est teste Seruio super. vi. æneidos i insula paro. de quo Virgilius: Quā si dura silex aut steter marpesia cautes.
- Masanissa** prima cū. a. secūda similiter cū. a. post unicz. s. penultima cū. i. latino subsequēte duplici. s. scribit⁹: non enim primū. s. aliquo pacto duplicari potuit: ut ignari qdam syllabarum uoluerūt: cum eius prima. a. poetis breuis ponatur. Ouidius li. vi. fastorum: Postera lux melior superat masanissa slyphacem: Et cecidit telis hastrubal ipse suis: At uero ex nostris consueuere qdam secundū. a. in. e. cōmutare: ac dicere Masenissam. Nōnulli uero in. i. sed melius ē more græco per. a. q; q; barbarum sit uocabulū. Fuit Galæ nuzmidarū regis filius: cui succedens in regno primo romanis capitalis hostis fuit: deinde amicissimus effectus usq; in finem perseuerauit. De quo oia Liuius de secūdo bello punico: & maxime li. vii.
- Massagetæ** cū duplicato. s. & t. exili scribitur: diciturq; in singulari massagetes: sunt teste Plinio li. vii. naturalis historiæ: nobiles populi scythiæ asiaticæ. Hi cū per deserta discurrunt: sanguinē suoz potant equorū: dicente Lucano in li. iii. Longaq; sarmatici soluens ieiunia belli. Massagetes quo fugit equo: uolucresq; geloni. Et Claudianus in Rufinum: Et q cornipedes in pocula uulnerat audax Massagetes. De quibus late scripsit Herodotus li. historiæ. iii.
- Massilia** cum duplicato. s. atq; i. latino utrobisq; & unico. l. scribit⁹: urbs est in sinu galliæ transalpinæ: seu teste Solino in narbonēsi. p̄uincia: a phocensibus quondā fugatis perfarū aduētū quadagesima quinta olympiade condita fuit. Iustinus uero li. lxiii. inquit: Phocenses coacti exiguitate terræ: mare curiosius exercebāt

piscando mercando: plerūq; latrocinio maris: quod illis tēporibus decus erat: uenientes in sinum gallicum ad hostium amnis rhodani: cuius loci amoenitate capti: reuerſi domū sollicitauere plures. Qui tandem duce Proto ueniētes: massiliam condidere: ut idem late psequitur.

Massylia cū duplicato. s. atq; y. græco subsequēte: & penultima cū unico. l. & i. latino scribitur: nonnulli uero illud. y. græcū in. u. nostrum cōuerterūt: & massiliā uocauerunt. Quod sæpe fieri in antehabitis ostendim⁹ Hæc teste Seruio super. iiii. æneidos mediterranea est beronica ciuitatis libyæ. unde haud longe sunt horti hesperidū: & mons atlas: dicente Didone apud Virgilium eodem in libro:

Hinc mihi massylia gentis monstrata sacerdos:

Hesperidum templi custos epulasq; draconi

Quæ dabat. & sacros seruabat in arbore foetus. Martialis in. x. Nō mea massylius seruat pomaria serpens:

Ab hac teste eodē Seruio super sextū æneidos populi dicti sunt massylia: quos alio nomine mauros dicim⁹.

Liuius uero li. viii. de secūdo bello punico non mauros sed mauris affines dixit. Hos fuisse ualidissimos testatur Plinius li. v. naturalis historia. Ipsi quoq; neq; fellam: neq; fraza quarētes: sed sola uirga cōtenti suos uelociter equos exagitant: dicente Lucano libro. iiii.

Et gens quæ nudo residens massylia dorso:

Ora leui flectit franog; nescia uirga. Sed hæc gentē bellis fuisse extinctā: dixit Plinius præallegato libro.

Massulii cū duplicato. s. sequēte. u. uocali: & unico. l. scribitur: populi sunt: q & massylia cum. y. græco scribuntur ut in præcedente dictione uidimus.

Mastiche cum. t. exili: subsequente. i. latino: & ch. aspirato scribitur genus est gummi: & teste Plinio libro. xii. naturalis historia: gemma est. Laudatissima autem chia: quæ & candida est.

Mathematica secūda cū. th. aspirato: & absq; diphthongo: reliquæ sine aspiratione scribuntur: dici pōt latine disciplinalis. ad disciplinā enim mathematicæ maxime spectant: ut geometria: arithmetica: musica: & astrologia. sed alia est superficialis: de qua in dictione magus uidebimus.

Matuta absq; aliqua aspiratiōe scribitur: ponit ab Homero p aurora. unde teste Prisciano matutin⁹ deriuat. A nonnullis uero græcis λευκοθεα idest alba dea uocatur.

Mathæus cū duplici. t. & secūdo aspirato: subsequēte. æ. diphthongo scribitur: nomē ē hebræū & uiri ppriū.

Mauritania cū. t. exili & i. latino scribitur: nomē ē regionis cuiusdā in aphyrica: deductum a μαυρον: qd est nigrum: eo q nigros colonos habeat. Estq; in ultimo aphyricæ uersus gaditanū fratū: & occidentale oceanū gignitq; simias: dracones: struchiones: & olim plena elephantibus fuit: quos iam sola india gignit.

Mausolus prima cū. au. diphthongo: sequens cū unico. s. & o. uocali: ultima cū unico. l. & u. uocali scribitur sic græci: sic Cicero: sic Plinius: & Gellius p proprio uiri nomine scribunt. At uero poetæ nostri cū p monumento accipiunt: inter. s. & o. iterponere unū. e. cōsueuerūt: & dicere mausolum: ut id Caroli mei arretini: Nunc caria antiquo fuerit spoliata sepulchro. Vel mausoli nobilis extet opus. Nam fuit eo nomine dict⁹ maritus Artemisiam caria rex: cui iā mortuo amatissima uxor nobile struxit sepulchrū: & de mariti nomine mausolū uocauit. ut Martialis li. x. epigramatum: Marmora pua qdem: sed nō cessura uiator Mausoli saxis pyramidūq; lege. Quādoq; uero & p sepulchro addiderūt nonnulli poetæ ante syllabā eius dictionis ultimam in plurali alterum. e. & dixerūt mausolea: ut idē Martialis li. epigramatū primo: Aere nec uacuo pudentia mausolea. Et Lucanus li. viii. Pyramides claudat indignaq; mausolea. Sane id opus teste Plinio li. xxxvi. naturalis historia: inter septē miracula cōputat. Quod maximi ei⁹ tēporis sculptores Scopas: Bryas Timotheus: & Leochares pariter cælauere. patetq; ab austro & septentrione sexagenos ternos pedes: breuis a frontibus: toto circuitu pedes quadringentos: undecim attollit in altitudine: uiginti q; cubitis cingitur colūnis triginta sex. ab oriente cælauit Scopas: a septentrione Bryas: a meridie Timotheus: ab occasu Leochares: & ut subdit priusq; pagerent: regina Artemisia (quæ mariti memoriæ id opus extrui iusserat) obiit. non tamē sculptores illi recesserūt nisi absoluto: id gloriæ ipsoꝝ tēpoꝝ artiq; monumentū iudicantes: sed ante mortē regina Artemisia teste Gellio li. x. nocticum atticæ monumētū illud diis manibus sacris Mausoli dicauit: fecitq; agona: idest certamē laudib⁹ eius dicūdis: & præmia posuit pecuniæ aliarūq; rerum bonarum amplissima. Ad eas laudes decertādas uenisse dicuntur uiri nobiles: ingenio atq; lingua præstabili Theopompus: Theodotus: Naucrtes. Sunt etiā q Isocrates: ipm cū his certauisse memoriæ mādauerint: sed eo certamine uicisse Theopompū iudicatū est. Is fuit Isoratis discipulus: & (ut idem Gelli⁹ testatur) extat nūc quoq; Theodoti tragœdia: quæ inscribit Mausolus: in qua cū magisq; in prosa placuisse Iginus in exēplis refert

Mazares cum. z. consonante scribitur: fuit Cyri miles.

Mechanicus secūda cum. ch. aspirato: ultima cum. c. exili scribitur. dicitur uilis artifex.

Mecisteus absq; aspiratione aliqua & i. latino: atq; eu. diphthongo in fine scribitur. fuit teste Homero libro viii. iliados filius Echii: & ex sotii Ajacis thelamonii.

Medea absque aliqua diphthongo a nostris scribitur: licet in penultima apud græcos sit ei. diphthongus: sed nos abiicientes. i. solum. e. productam retinem⁹: fuit filia Oetæ regis colchorum ex Hypsea coniuge: quæ Iasonem secuta: ab illo deinde ob Creusam Creontis corinthiorum regis filiam abdicata fuit: ex quo furis

exagitata filios: quos ex Iafone susceperat interfecit: atque athenas aduolans Aegæo rege anno suo nupsit: ex quo filium suo nomine Medum suscepit. sed cum deinde Theseus Aegæi ex priori uxore filium a longa peregrinatione redisset: uidentem illum Medea teste Iustino libro. xlii. magnæ uirtutis uirum: & Medum filium insatiabilem esse: ac maritum senem ab Aegæo per diuortium discessit: & in asiam cum filio deinde perrexit: atque ibi urbem condens: ab eius nomine mediâ dixit. A qua tota deinde regio mediâ dicta fuit. Hæc eadem a poetis nonnunquam dicta est Phasides: ut in dictione phasis uidebimus. A medea etiam medeides deriuatur. Ouidius libro secundo de arte amandi: Non facient ut uiuat amor medeides herba.

Media cum. e. absque diphthongo scribitur: regio est in asia contermina assyriæ & persiæ: atque mari hircano: sic quoque cognominata a Medo medeæ filio.

Medon cum. e. absque diphthongo scribitur: fuit teste Homero li. ii. iliados: filius nothus Oilei ex matre Rhena.

Medesicastes absque aliqua aspiratione uel diphthongo scribitur: fuit teste Homero: filia notba Priami.

Medistuticus absque aliqua aspiratione a græcis historicis translatus comperi. nomen est magistratus qui in campania summus habebatur.

Medusa absque aliqua diphthongo: & cum unico. s. scribitur: fuit filia Phorci ex Cetho coniuge. De qua plene uidebimus in dictione pegasus.

Megara prima cum. e. absque diphthongo: secunda cum. æ. diphthongo scribitur: cum pro furia ponitur: primamque semper corripit: & secundam producit. Virgilius libro duodecimo æneidos:

Dicuntur geminæ pestes cognomine diræ:

Quas & tartaream nox intempesta megaram

Vno eodemque tulit partu. Et alibi: Furiali a sede megara. Claudianus similiter de laudibus Stiliconis inquit: Improbam mox surgit tristi de sede megara.

Megara prima cum. e. absque diphthongo: sequens cum. g. sequente. a. scribitur: & primam semper producit: ac secundam corripit. Fuitque filia Creontis: dicente Homero libro. xi. odysseæ: καὶ μεγάρην κρείοντος ὑπερούλιον ὄνυχα. Eadem fuit uxor Herculis: quam insaniens interfecit: ut idem Homerus: & Seneca in Hercule furentem ostenderunt.

Megabyzus cum. y. græco: sequente. z. consonante scribitur: fuit nobilis persanus ex his: qui cum Dario in magnum cõiurauerunt: ut in dictione Darius uidebimus. Et fuit Zophyri pater: ut in ea dictione uidebimus: qui Zophyrus filium similiter Megabyzum habuit. q. teste Herodoto li. historiæ. vii. unum fuit ex ducibus Xerxis.

Megacles cum. e. exili scribitur: fuit teste Herodoto li. historiæ. primo: uir atheniensis: & filius Alcmeonis.

Megalefia cum unico. l. & i. latino scribitur: fuerunt ludi magnæ matris deum facti. De quibus Lilius in bello maccedonico inquit. M. Iunius Brutus ædem magnæ matris deum in palatio dedicauit: & ludos ob eam dedicationem factos: megalefia appellauit: & a mega: quod est magnum deductum uocabulum est.

Meges cum. e. absque diphthongo scribitur: fuit teste Homero Phylei filius: & unus ex græcorum ducibus.

Melan cum. e. absque diphthongo: & unico. l. scribitur: dicitur apud non nigrum: sed non nisi in compositione utimur: ut melancholia: melancholicus dicitur: aut simile.

Melancholicus antepenultima cum. ch. aspirato: sequens cum unico. l. & i. latino ultima cum. e. exili scribitur: componiturque ex melan: quod est nigrum: & choliceus: quod a chole: quæ apud nos est bilis deducit. Nam ille est: qui nigram bilem habet. Et ut refert Cicero libro tusculanarum primo: Aristoteles quidam ait ingeniosos melancholicos esse: ut ego me tardiores esse non moleste seram.

Melanthius cum. th. aspirato: & i. latino scribitur: nomen est uiri proprium. Et unus teste Homero fuit uir troianus: quem Eurypylus in eo bello interemit. Alius teste Theochrito fuit pastor. Alius Quintiliano teste pictor fuit curapingendi præcipuus.

Melanthia eodem modo scribitur: fuit teste Aristarcho super. x. odysseæ Homeri: filia Deucalionis ex Pyrrha.

Melas cum unico. l. scribitur: nomen est nonnullorum fluuiorum. Nam unum esse in mygdonia ostendere uidetur Ouidius: cum ait li. metamorphoseos. ii. Mygdoniusque melas: & tranarius eurus. Alium esse in minori asia & smyrnam circueuntem Solinus in collectaneis dixit. Alium nauigabilem esse in cilicia: & ipsius terminum dixit Plinius libro quinto: hoc est ciliciam a pamphilia diuidens. Alium in thracia: ut in eodem libro. Plinius idem confirmat. Alium dixit esse Plinius li. ii. in boetia: qui a parnao profuens: Mineruæ sacer dicitur a poetis: quia ripæ eius oliui sint refertæ. De quo meminit Herodotus li. historiæ. vii. Alius esse in sicilia ostendere uidetur Ouidius li. fastorum. iiii. cum de fluminibus: & locis siciliæ quæ pagauerat Ceres loquens inquit: Sacratumque melam pascua læta bouum.

Melampus absque aliqua diphthongo: & cum unico. l. scribitur. & declinatur in genitiuo huius melampodis sicut huius Oedipodis. Nam nomen compositum est ex melan: quod est nigrum: & πους pes. ob quod ultimæ dictionis declinationem sequitur. Fuit teste Homero libro. xv. odysseæ filius Amythaonis ex patria argo: qui (ut ait) mantes fuit egregius: iuxta quod Statius libro thebaidos. iiii. Amythaone cætus iam senior: sed mente uirens phœboque melampus

Assotiat. passus dubium cui pronus apollo:

Orax cirrhea fatiaret largius unda. At alii dicunt eum fuisse medicum illustrem & filias Proeti helleboro sanauisse. Quod tetigisse uidet Virgilius: cum dixit in.iii. georgicorum: cum de medicinis p. seua peste loqueretur. Nocent artes: cessere magistri Phylirides chiron amythaoniusq; melampus.

Meleager absq; aliqua diphthongo & cum unico. l. scribitur: & habet accetum in penultima. fuit Oenei regis calydoniae & Altea filius: in natiuitate cuius infert Ouidius pecas tres ab Altea iam labore partus soluta uisus circa ignem flamina nentes: & cum flammis ligni stipitem posuissent dixere: omne nati erit aqua cum stipite uita. Quod cum audisset Altea illis discedentibus surgens: stipidem igni subtraxit: illuq; ne combureret diligenter seruauit. Quid uero de eo post fuerit: ipse Ouidius late de scripsit metamorphoseos in. viii.

Meliboeus cum unico. l. sequente. i. latino: penultima cum. ce. diphthongo scribitur: pro pastore ponitur a poetis: & est quasi curam bouum gerat.

Meliboea cum eade orthographia scribitur: fuit urbs litoralis magnesiae propinqua thessaliae: ut testis est Herodotus libro historiarum. vi. Et fuit patria Phylactae: dicente Lucano li. vi. Precioq; nephanda Lampados herculeis fortis meliboea pharetris.

Milicerta cum. i. latino & absq; aliqua aspiratione scribitur: fuit filius Leucothae: & Athamantis regis thebarum: cum quo mater uidens furem maritum in mare se precipite dedit. Et cum apud nos terminet in. a. apud graecos definit in. s. de quo Parthenius poeta graecus: γάλακω και ηρι και ει λι νεων μελικερτη.

Melciades cum. e. exili & i. latino scribitur: fuit teste Herodoto li. historiarum. vi. uir atheniensis Cypseli filius. Vel (ut ait Aemilius Probus) Cimonis: qui factus dux belli contra Darium Hystaspis filium: miranda contra illum confecit: ut uidimus in dictione maratho. Habuitq; duos filios Cimone & Metiochum. Tandem ob crimen peculatus in carcere defunctus est: ut omnia de illo Aemilius Probus breuiter collegit.

Melicratum cum unico. l. & i. latino & absq; aspiratione scribitur: dicitur uinum coctum cum melle. Nam meli cum unico. l. apud graecos dicitur mel: & cratum potens uinum.

Melimella in primis habet simplum. l. in ultimis duplicatum. Et puto canas illas esse: ex quibus iam saccharum elicimus. Martialis in primo:

Dulcibus aut certant quae melimella fauis.

Meliphylum secunda cum unico. l. & i. latino: penultima cum. ph. aspirato & y. graeco: atque cum duplici l. scribitur: dicitur apud nos apiastrum: hoc est μελισση: id est apis: φυλλον folium. Nam herba est cuius folia sapiunt mel: uel quia ex illis apes facillime mel excudunt. Itaque famelicis apibus conuenire dixit Virgilius libro georgicorum quarto: cum ait: Trita meliphylla: & cerinthe ignobile gramen. Plinius similiter libro. xx. naturalis historiae: Apiastrum Iginus quidem meliphylum appellat Sed in confessa damnatione est uenenatum in sardinia.

Meliloton cum. i. latino & simpli. l. utrobique: atq; t. exili scribitur: herba est cum flore: quam teste Plinio libro. xxi. naturalis historiae: fertulam campanam uocant a fertis: quae ex illa fieri consueuerat. Odor eius croco uicinus est Et flos ipsa cana placet maxime filiis breuissimis & pinguisissimis. Vnde Ouidius. iiii. fastorum:

Pars thyma: pars rores: pars meliloton amant.

Melissus cum. l. & i. latino atq; duplicato. s. scribitur: fuit rex cretensis antiquissimus: qui teste Didimo in li. narrationis tyndaricae: ut rettulit Lactantius libro institutionum primo: primus diis sacrificauit. Habuitque filias duas Amaltheam scilicet: & melissam: quae Iouem puerum caprino lacte ac melle pauerunt. Vnde melissa apes dicta fuit: & Amalthea caprae cuiusdem nomen accepit. Fuit Melissus alius philosophus ex famosa insula Ithagensis filius ab Aristotele sapissime nominatus. fuitq; Permenidis auditor: deinde praefectus classis electus: magna dedit uirtutis documeta.

Melita cum unico. l. & i. latino atque. t. exili scribitur: insula est in siculo mari: haud longe a sicilia: periculoso tamen disuncta mari: ut attestatur Plinius libro tertio naturalis historiae: & Cicero libro sexto uerrinarum In hac etiam fuit oppidum eiusdem nominis: a quo non longe in promontorio sanum Iunonis erat: a cuius summa cum reuerentia celebratum.

Melodia secundum rectam traductionem deberet scribi in secunda cum. ce. diphthongo: ac dici meloedia. Nam componitur ex meli: & ωλια cuius prima apud nos in. ce. diphthogum transfertur: ut supra uidimus. Sed ut seruet sonus graecus abiicit. e. & solum. o. retinet. significatq; dulcem sonum.

Melobosis cum unico. l. & i. latino scribitur: fuit teste Hesiodo nympha oceani & Tethyos filia.

Melpomene cum. p. non aspirato scribitur: fuit una musae: ut uidebimus in dictione musae.

Memnon cum. m. ante. n. in eadem syllaba scribitur: fuit teste Homero Tithoni filii Laomedontis troiani regis filius. De quo Diodorus siculus libro tertio historiae: scribit Theutamio in asia regnante: qui uigesimo a Nino atque Semiramide descendit Agammenon aduersus Troiam: cum graecis bellum mouit: cum iam assyrii amplius mille annis asiae imperassent. Priamus uero bello oppressus ab rege Theutamio praesidium (ut poetae) assyriis subditus per legatos postulauit. Ille decem milia aethiopum: totidemque susianos cum ducentis curribus duce Memnone ad Troiam misit. Erat tunc quoq; Tithon' illius pater praefectus praesidis acceptus maxie regi. Memnon uero aetate florens ac animi

corporisq; præfians uiribus: ea maxime tempestate uigebat. Aedificasse eum ferunt in fufis loco excelliori regina: q; usq; ad perfage iperiu permanfit: ménonia ab illo denominata. Strauit & uia leophera i ea regione quæ adhuc ménonia uocatur. Hic cum apud troiam multos græcos in bello occidiffet: tandem a theffalis p infidias interficitur: cui corpus ab athiopib; ereptū fuit: & crematū: ac illius offa ad Tithonū patrē delata. Plato uero li. iiii. de legibus dixit troiam nō affyriis subiectā: fed illoꝝ potētia fratuꝝ. Ait enim: Nemo pfecto ambiget: troianoz; exēplo cōmonitus: q; affyrioz; potentia frati: quæ a Nino traxit originē: bellum i se ipsos concitarūt. Erat enim adhuc principatus non contemnenda potentia. Et subdit: Affyriorum eni principatus particula quædam troiæ potentia fuit.

Memphis cum. i. latino scribitur. fuit urbs in ægypto: quam teste Diodoro siculo li. historiæ. ii. Ogelous rex ægypti condidit: ambitus stadios centū & quinquaginta: urbē oīuz ægypti præclarissimā opportuniōri totius eius oræ loco: ubi nilus in plures scissus ptes efficit formam deltæ: quo fit ut tanq; in nili claustro posita aditum præbeat. phibeatq; ad superiora loca nauigātibus: & ad cohibēdā aquarū inundationē uersus notum aggeres ingentes opposuit. Et a ptribus cæteris undiq; effossus est lacus ingens: ac pfundus: q; urbē efficit munitissimā. Vnde & posteri reges fere omnes relictis thebis: & regiam habitationem in ea ædificarint. Refertque etiam idem auctor quosdam dixisse denominatam memphim a conditoris filia: aliamq; referemus opinionem in dictione Ofiris.

Menalippe cū unico. l. & i. latino atq; duplicato. p. scribitur: fuit Antiopes amazonum regina: soror. Hæc ab Hercule capta fuit in bello: quod cōtra amazones gessit: quā cū sorori restitueret: accipit i præciuz reginæ arma & baltheum. Nam hæc quoq; ex eo bello reportare fuerat iussus ab Aristeo. De illa etiam Iuuenalis meminit in satyra: quæ incipit Stemmata quid faciunt: cum ait: Tu personam menalippes.

Mendensium cum. i. latino scribitur: unum est ex nili hostiis.

Menechæus penultima cum. ch. aspirato: & a. diphthongo scribitur. De uiro hoc meminit etiam Cicero circa finem libri primi tusculanarum: qui oraculo edito: largitus est patriæ suum sanguinem.

Menedemus absq; aliqua diphthongo scribitur: fuit erethriensis philosophus: Phædonis cuiusdā uiri nobilis filius: sed pauperis architecti. Alii sutorem tabernaculoꝝ aiunt fuisse: & utraq; artem Menedemū didicisse cōcedens deide ad Platonē militiā deseruit. Fuitq; honestate & grauitate celebris: & præcipuē auctoritatis in obiurgando. Fuit magnanimus & plane liberalis. Corporis in eo sene: ut in iuene status fuit: athletæ instar firmus & ualidus atq; adustus. Amabat inter poetas Aratum & Lycophronē tragicū. Maxime studebat Homero. deinde lyricis. deinde Sophocli. Atq; Achæo secūdas ptes inter tragicos dabat: Aeschilo primas Magistros Platonē & Xenocratē pariter aspernabat. Stilponem admirabat solū infinitamq; oratiōis copiā fundebat. Prius habitus ludibrio ab oibus: postea in tanta fuit oīum admiratōe: ut ei gubernacula ciuitatis traderent. Et cū ob calūniā ad Antigonū pscisceret: nec induci possit: ut patriā eriperet: septē dies cibo abstinuisse ferūt. & sic. lxxiii. suæ atatis āno aīam exhalasse. Alius fuit Menedemꝝ similiter philosophꝝ Carloti lampfaceni discipulus. Hic teste Hippoboto eo uenerat: ut sumpto habitu furia circūret dicēs: uenisse se ex inferno speculatore peccantium: ut iterato descēdens omnia dæmonibus renūciaret: quæ uidisset. Vestis hæc erat pulla tunica tallaris astricta puniceo baltheo: pileus arcadicus capiti impositus: habens itexta elementa. xii. cothurni tragici: proluxa barba: uirga in manu fraxinea.

Menippus cū. i. latino & duplicato. p. scribitur: fuit philosophus cynicus genere phœnix. & ut scripsit Achæus in ethicis conditione seruus: cuius dominus teste Diode fuit Bathus quidam ponticus. & (ut rettulit Herimippus) fuit diurnus scenerator: & uocatus Hemerodanistes. tandem insidias passus: omnia quæ habebat amisit. ex qua re se suspendit. Fuere sex Menippi. Primus qui de lydiis scripsit: Xanthumque breuiatit. Secundus hic ipse. Tertius stratonicus sophista. Quartus scuptor. Quintus & sextus pictores: quorum meminit Apollodorus.

Menalcas absq; diphthongo & cum. c. exili scribitur: nomen ponit a poetis pastoris pprium. ad mensurandā arna urbe Arithoi & Philomedusa filius: quē Paris in bello occidit.

Meneſtheus cum. e. post. th. aspiratum: fuit Petei filius: & Diomedis auriga. Alius fuit athenarum dux Thesei & Phædræ filius: ac frater Demophontis. At uero cum scribitur. n. imediate post. m. uidelicet Mneſtheus: fuit uir troianus: ut in eā dictione uidebimus.

Meneſtho cum. th. aspirato scribitur: una est ex nymphis: quæ teste Hesiodo in theogonia filia fuit Oceanū & Tethyos.

Meneceus secunda cum. æ. diphthongo: & penultima cum. t. exili & i. latino scribitur: fuit teste Homero libro undecimo iliados Actoris filius: & Patrocli pater: a quo Meneceades Patroclus a poetis nostris sæpe dictꝝ est: ut Ouidius in prima heroidum: siue meneceiadem falsis cecidisse sub armis.

Mentor cum. t. exili scribitur: fuit in uasis calandis mirus artifex. de quo Plinius libro duodecimo naturalis historiæ: Mentori inquit quotidie testimonium perhibet capitolinus Iuppiter: & Diana Ephesia: quibus fuere consecrata artis eius uasa.

Quare ait Iuue. i. satyra Stēmata qd faciūt: Raræ sine mētoze mēz. & Carolus noster Arretin⁹ ad Cyriacū:
Parrhasium tabulis uinces: uinceſq; cauandis.

Pyrgotelem gemmis: mētozaq; in pateris.

Menander cū. e. absq; diphthongo ſcribitur: & nōnunq; Menandrus etiam traduciſ: atq; primā ſemper corripit. Ouidius de triſtibus:

Fabula iucundi nulla eſt ſine amore menandri.

Et ſolet hic pueris uirginibꝫq; legi. Nam fuit hic poeta cōmicus: & Teophrasti diſcipulus: atq; ab eo teſte Pamphila. xxii. cōmentariog; li. inſtitutus. Qui uel unus: ut ait in hæc uerba Quintilianus de inſtitutiōe oratoria li. viii. Meo qdem iudicio diligenter lectus ad cūcta: quæ præcipimus efficienda ſufficiat: ita oēm uitz imaginem expreſſit: tanta in eo inueniēdi copia: eloquēdi facultas. Ita eſt omnibus rebꝫ pſonis affectibꝫ ac cōmodatus. hæc ille. Ob quæ putauerat illū Ouidius ppetuo duraturū: cū de illo li. de ſine titulo dixerat: Dum fallax ſeruus: durus pater: improba lena

Vixerit: & meretrix blanda: menādꝫ erit. Hūc & apoſtolus Paulus ſe legiſſe indicat: cū ad corinthios ſcribens inquit: Ut ait unus ex ueſtris: Corrupunt bonos mores cōfabulatiōes peſſimæ: q; uerſiculꝫ eſt Menādꝫ

Menyllus cum. y. græco & duplici. l. ſcribitur: fuit uir qdam athenienſis.

Mentha cū. th. aſpirato ſcribitur: & uocabulū eſt græcū herbæ nobis notiffimæ. De qua Plini⁹ li. xix. naturalis hitoriz: Mēthæ inq; nomē ſuauiſas odoris apud græcos mutauit: cū aliog; menta uocaretur. Vnde ueteres noſtri declinauerant.

Meonia cū. e. absq; diphthongo & i. latino ſcribitur: regio eſt in minori aſia: quæ deide lydia a Lydo fratre Tyrheni cognominata fuit: ut in ea dictiōe uidim⁹. Et a meonia meonis patronymicū ſcemininū deducitur: ut Ouidius li. ii. de ſine titulo: Meonis aſſyriū ſceminina tinxit ebur. & meonides maſculinū: ut idē li. iii.

Aſpice meoniden: a quo ceu fonte perēni

Vatum pieris ora rigauit aquis.

Mephitis cū. i. latino utrobꝫq; & t. exili ſcribitur. Nā teſte Prifciano li. vii. Mephitis quoq; quod ppriū eſt a græco μεφίτις (ut qbuſdā uidet) mutatiōe. ſ. in. ph. tranſlatū: rationabiliter in. in. facit accuſatiuū. Et proprie teſte Seruio ſup. vii. æneidos eſt terræ putor: q de aquis naſciſ ſulphuratis: & eſt in nemoribꝫ grauior ex denſitate ſiluag;. Vnde ait Virgi. Lucōſq; ſub alta Conſulit albunca nemog; quæ maxima ſacro Fonte ſonat ſauiāq; exhalat opaca mephiti. Et ob hoc lunonē eā eē qdā uolūt: quā aerem eſſe cōſtat: ex cuiꝫ corruptiōe putor naſciſ: ita ut dea ſit odoris grauiſſimi. Alii mephitū dēū eē uolūt leucotheæ cōnexū. ſicut Veneri Adonis

Menones cū. i. latino ſcribitur: fuit teſte Homero li. x. iliados: Moli filiꝫ: & li. ii. dixerat fuiſſe aurigā Idomeneis: & cū eo ducem nauū: quæ uenerat ad troiam: ipſi Marti (ut ait) Martis arbitrio cōparandū. Habetq; accēſtum in antepenultima. De quo Horatius in primo carminū ad Agrippam memor fuit his uerſibus:

Quis martem tunica teſtum adamantina

Digne ſcripſerit: aut puluere troico

Nigrum merionen: aut ope palladis

Tydidem ſuperis parem:

Mercurius cū. e. exili ſcribitur. Nec dictō græca eſt: ſed latina a mercibꝫ (ut qdā aſſerūt) deducta. Nā græce hermes dicitur: ut in ea dictiōe uidim⁹. Fuit Iouis filiꝫ ex Maia Atlantis filia: quā Iuno præ oibꝫ pellicibus adamauit: ita ut illū mox natū (teſte Martiano Capella) ſuis uberibꝫ allactauerit: ſicq; diuio lacte perſuſus (licet ex mortali ſceminina natꝫ) immortalis tamen eſſe & e. dictuſq; deus faciūtia: mercatorg; palæſtræ: ſurū: nūtiuſq; & interpres deog;. Eundē dicūt ex ſorore Venere Hermaphroditū. Exq; Lycaone Dædalionis filia Autholiū genuiſſe. Idē p̄cibꝫ Iunonis Martē e duris carceribꝫ liberauit: ut uidim⁹ i dictiōe Alceus. Ipſe idem Arguz inuenerit. Prometheum in caucaſo religauit. & mille alia: quæ de illo poetæ cōſingunt. Ipſe lyra ſeptichordē cōperit. Illi dat uirga caducea: & tallaria allata ſibinnectit: dicente Virgilio in. iii. æneidos:

Primum pedibus tallaria nectit

Aurea: quæ ſublimē allis ſiue æquora ſupra:

Seu terram rapido pariter cum flamme portant.

Tunc uirgam capit: hac animas ille euocat orcho:

Pallentes: alias ſub tartara triſtia mittit.

Dat ſomnos: adimitq; & lumina morte reſignat.

Ille frætus agit uentos: & turbida tranat Nubila.

Addidit etiam his Statius galerum cum ait:

Obnubiq; comas: & temperat aſtra galero.

De quo Horatius in primo carminum hymnum ſcripſit:

Mercurii ſacunde nepos atlantis:

Qui feros cultus hominum recentum

Voce formasti catus: & decoræ
More palæstræ.
Te canam magni Iouis: & deorum
Nuntium: curuæq; lyræ parentem
Callidum quicquid placuit iocoso
Condere furto. & plura.

Meroe cū. oe. diuisis syllabis scribitur: est teste Herodoto libro historiæ. ii. & Diodoro li. primo: insulæ cuiusdā nili metropolis: a qua & tota insula nomen assumpsit: quā Cambyfes condidit. atq; a matre denominauit. Et (ut subdit Diodorus) insulæ forma scuto ē persimilis: atq; magnitudie superat cæteras nili insulas. patet enim longitudine stadiis tribus milib⁹: latitudine mille. ciuitates i ea sunt plures: sed cæteris nobilior meroe ab cui⁹ uno latere libyā uersus plurimi arenæ cumuli: ab altero ad arabiam posito præcipitia montiū insulam cingūt. Effodiunt in ea aurum: argentū: æs: ferrum: insup & hebenū fert. Lapidūq; multiplex genus. distatq; a syene teste Plinio li. ii. naturalis historiæ: qnq; milibus stadiorū: in qua bis in āno absumit umbra regis: Sole sc̄ tenete duodecimā partem tauri: & quartādecimāq; leonis. Quare dicebat Achoreus ad Cæsare apud Lucanum libro. x.

Ambitur nigris meroe fecūda colonis:

Læta comis hebeni: quæ quāuis arbore multa

Frondeat æstatem nulla sibi mitigat umbra:

Linea taz rectū mūdi fert illa leonē. Cuius incolis teste Pōponio li. iii. dimidio ēptensior uita q̄ nostra. Horum scemina māmas hēt grādes: & æquales ifantib⁹. Vnde Iuue. in satyra Exēplo quodcūq; malo inquit:

Quis tumidum guttur miratur in alpibus. & quis

In meroe crasso maiorem infante mamillam?

Mefana cū unico. s. scribitur: ciuitas est teste Plinio li. iii. in sicilia p̄pina peloro mōti. fuitq; teste Floro li. ii. cā primi belli pūnici. & inde mefani eius urbis ciues.

Mespila cū. i. latino scribitur: & uocabulum est græcum arboris nobis notissima.

Mesopotamia cum unico. s. atq; unico. p. & t. exili scribitur: regio est maioris asiæ in medio euphratis & tigris. Vnde & nomē assumpsit. nā mefos græce latine mediū: & potamos: fluui⁹. Itaq; habet tigrim ab oriente: & euphratem ab occidente: a meridie uero babyloniā: & a septentrione caucasum.

Mesonyction cū unico. s. & y. græco: sequentibus. et. exilibus: atq; i. latino in penultima scribitur: tēpus ē media noctis: quasi μεσση: quod est medium & νοκτιων noctium.

Messalina cum duplici. s. & unico. l. atq; i. latino scribitur: putant qdam dictionē hanc originaliter esse græcam & a messala quod cognomē fuit uiri a deuctā messana teste Cassiodoro acceptū. & fuit scemina romana filia Barbatū Messalæ cōsobrini Tibeni Claudii quinti imperatoris: quæ cū adolescentula esset: ipi Claudio seni nupta fuit. Eadē tantæ libidinis fuisse fert: ut inumeris adulteris se submiserit. & sæpe mutata ueste lupanaria celebrauerit. Quin teste Plinio li. x. naturalis historiæ: & Suetonio in uita Claudii certauit cū scorto famoso ad libidinis actus: seq; meretricem superasse inter diem & noctē quinq; & uiginti cōcubitu affirmauit. Et interrogata respondit: potius labore fessa: q̄ cōcubitu faciata. Quod Iuue. p̄ plures uersus lepidissime tetigit in satyra Credo pudiciam: quos qui uoluerit ibidē legere poterit: ubi tandē cōcludens inquit. Et quod potuit tamē ultima cellam Clausit: adhuc ardens rigida tentigine uulua: Et lassata uiris nondum satiata recessit.

Tandem teste Cornelio Tacito li. xi. suarū historiæ: Messalina ita fuit libidinis stimulatā furore in. C. Siliū iuuetutis romanæ pulcherrimum genere nobilē: ingenio perspicacem: q̄ Iuliā Syllanam nobilē sceminam eius matrimonio exturbauit: ut uacuo adultero potiret. Nec illa furtim: sed multo comitatu ueniebat ad domum: eius gressibus adhærebat: largiebatur opes: cum honorib⁹ sublimabat. & cū iam illa facilitate adulterorum in fastidiū uersa esset: ne Silius eā adulterā aspneret: nomē matrimonii concupiuit. Cū ergo Claudius sacrificii gratia hostiam iuisset: cūcta nuptiarum solēnia celebrauit. duxitq; in somnē noctē licentia cōiugali. Timebat oēs principi narrare patrata: reputates hebetē Claudii: & fascinatiōibus uxoris deuctum Reminiscebatur multoq; necis iussu messalinæ factæ. tandē cū longa mora esset principis apud hostiā: dixit Narcissus imperatori: Veniā peto. matrimonii Siliū & Messalinæ uidit populus & senatus. Et ni p̄pere reuertaris: tenebit maritus urbē. Reuertit ergo princeps: moxq; adulterū iussit ad se uenire. Cui & Messalinæ custodē dedit: traxissetq; Claudii Messalina in iudiciū suū ni in cædem eius Narcissus properasset: dicēdo centurioni & tribuno: qui aderat iperatorem iubere cædē. tribuni ergo icū necata est: dū cū matre i horto esset. fuitq; corpus cōcessum matri. Quæ hoc in loco transferre uolui: ut id Iuuenalis intelligi posset: quod ille in satyra: quæ incipit Omnib⁹ i terris: i hæc uerba explicauit: Sed casto qd forma nocet: Et subdit: Elige qdam Suadendū esse putes: cui nubere cæsaris uxor

Destinat. optimus hic: & formosissimus idem

Genis patritiæ. rapitur miser extinguendus

- Messalinae** oculis. & reliqua: quae elegantissime pluribus uersibus exequitur.
- Messena** cū duplici. s. sequēte. e. scribitur. fuit ciuitas graeciae p̄p̄nqua pylo: quam teste Lactatio super. iiii. thebaidos amyfus amnis interfuit.
- Mesthles** cum. th. aspirato sequēte. l. scribitur: fuit teste Homero li. ii. iliados: unus ex his ducibus: qui in auxilium troianog aduentarunt.
- Metapontū** absq; aspiratiōe scribitur: fuit Italiae oppidū in sinu tarentino conditū teste Solino a locrensisib⁹. Et inde metapontini populi: de quib⁹ Herodotus li. historiag. iii. meminit.
- Metaplasmus** cū. t. exili scribitur: dici pōt a nostris transformatiō. Nam cōponit ex meta: quod dicitur trans: & plasma figmētum. unde translatio quaedam ē recti solitiq; sermonis in alterā speciem metri ornatus: uel necessitatis cā. cuius species sunt q̄plures: ut diuersis in dictionib⁹ apparebit.
- Methaphora** cū. t. exili & ph. aspirato scribitur. dicitur a Cicerone & Quintiliano latine trāslatio. Fitq; Quintiliano auctore li. viii. de institutiōe oratoria: cum nomen aut uerbū ex eo loco: in quo p̄p̄rium ē: transfertur in eum in quo aut propriū deest: aut (ut dixi) quia decētius: ubi nihil horū praestabit: quod transferē impropr̄ium erit. Et a comparatiōe distat: eo q̄ illa comparat rei: quam uolum⁹ exprimere. hāc p̄ ipsa re dicitur. Nam comparatio est: cū dico fecisse quid hominē ut leonem. translatio cum dico de homine leonē. Huius uis omnis maxime quadruplex uidet: cum in reb⁹ animalibus aliud pro alio ponit. Ut Lilius Scipionem a Catone allatrari solitum refert. In aia pro aliis generis eiusdem sumunt: ut Virgili⁹ in. vi. Classiq; immittit habenas. Aut p̄ rebus aialibus in aia: ut ferro an fato metus argiuū occidit? Aut cōtra: ut Virgili⁹ li. ii. aeneidos: Sedet infcius alto Accipiens sonitum saxi de uertice pastor. Quid q̄ ex his teste Quintiliano orit mira sublimitas: quae audaciae proxia periculo translatiōis attollitur. Cum rebus sensu carentib⁹ actum quēdam & animos damus. Qualis ē id Virgili⁹ in. viii. Pontem indignat⁹ araxes. Et illa Ciceronis p̄ Ligario Quid enim tuus ille Tubero districtus in acie pharfalica gladius agebat: cuius latus ille mucro petebat. Qui sensus erat armog tuorū? Duplicat interim hāc uirt⁹ apud Virgi. cū ait in. vii. Ferrūq; armare ueneno. Nam & uenenū armare: & ferrū armari: translatio est.
- Metalluz** cū. t. exili & duplicato. l. scribitur: dici pōt apud nos perscrutatū. Nā a μεταλλω uerbo graeco: qd̄ apud nos perscrutor dici pōt: certissime deriuat. Vnde dicebat Iuppiter apud Homerū: μήτε σὺ ταύτα ἔκαστα διείρω μήτε μετέλλα. Ad quem Iuno respondens ait: καὶ ληνσε παρος γού τήρομαι οὐτε μετέλλω.
- Metis** cū. t. exili & i. latio scribitur: fuit teste Hesiodo i theogonia nympha qd̄a una ex filiis Oceani & Tethyos
- Methymna** penultima cū. th. aspirato sequēte. y. graeco: ultima cū. m. ante. n. scribitur. Ciuitas ē i lesbo optimū uinum bibēs. Ouidi⁹ in primo de arte. Gargara quot segetes: quot habet methymna racemos. & inde methymnaeus cū. a. dipthongo in penultima deducit. Virgi. in. ii. georgicog: Non eadē arborib⁹ pēdet uindemia nostris: Quā methymnao carpit de palmitē lesbos. Ouidius in. xi. metamorphoseos. Et methymnaei potiuntur litore lesbi.
- Metathesis** secūda cū. th. aspirato: & ultima cū. i. latino scribitur: dicitur ad uerbū trāspositio. Nam meta trans: & εἰσῖσ positio. Fitq; apud poetas euz unica littera necessitatis cā ex uno dictiōis loco in alium transponit. Virgi. in. x. At tibi tymbre caput euādrius abstulit ensis. Nā dixit teste Seruio tymbre pro thymber. Apud oratores uero fieri dicitur: cum aios iudicium in res praeteritas transfert.
- Metamorphosis** cū. t. exili & ph. aspirato scribitur: dicitur a nostris trāsformatiō. Nā cōpositū ē nomē ex meta qd̄ ē trās: & morphosis mutatio. Vnde & nobile illud opus Ouidii i scribitur metamorphoseō. i. de trāsformatiōib⁹
- Methpna** cū. th. aspirato scribitur. Vrbs est litoralis in peloponneso.
- Metalepsis** cū. t. exili & p. ante. s. sequēte. i. latino scribitur: figura ē quā teste Quintiliano li. iii. de institutiōe oratoria nos uarie translatiūā: transumptiūā: trāspositiūā uocam⁹. Nā ex meta: & λήψισ: quae ē acceptio cōponit. Fitq; cū aliqua dictio aliud a sua propria significatiōe ex his: quae praecesserunt denotat. Virgi. in Tityro: Post aliquot mea regna uides mirabor aristas. hoc ē segetes. & sic aestates: & ob id annos.
- Methodus** cū. th. aspirato scribitur: ut in antehabitis uidimus. dicit apud nos uiam: quae p̄ ratione sumitur. Virgilius in primo georgicorum: Ignarisq; uiaē mecum miseratus agrestes.
- Metonymia** secūda cū. t. exili: sequens cū. y. graeco: penultima cū. i. latino scribitur: dicitur a Cicerone denōinatio ut Bacch⁹ p̄ uino: Ceres p̄ pane. Tereti⁹ i eunucho: Sine Cerere & Baccho friget Venus. Et i andria: Fac piculū. i. experiētia: q̄ ex periculis grādis accipit. Ad idē. i. Virgili⁹: Iā pxim⁹ ardet Vcalegon. i. dom⁹ Vcalegonis. Dicim⁹ ēt p̄ hāc figurā pigrū frigus: q̄a hoies pigros facit: pallidum timorē: eo q̄ pallidos hoies reddat
- Metioch⁹** cū. t. exili & i. latio: atq; ch. aspirato scribitur: fuit teste Herodoto li. historiag. vi. filii⁹ Melciadis athēnēsis nō ex Hegephyle filia Oloris regis thraciae: s; ex priore defūta: cui⁹ nomē nō explicat Herodot⁹: Et ut pergit idem auctōr cū hic a phoenicib⁹ caperet: & Dario per sae regi: cōtra quē pater bellū agebat praesentaret: in nullo profus laesus fuit: sed eū donauit Darius pulcherrimo palatio multis possessionib⁹ & diuitiis: quin & uxorem Persam illi dedit: ex qua feliciter libros p̄creauit.

- M**etrum cum. t. exili scribitur: dicitur a nostris mensura: quia quia uersus comensurantur: graeco etiam uocabulo a nobis metra dicuntur. Suntque eius genera multiplicia: de quibus diu Augustinus in musica absolutissime persecutus est.
- M**etrodorus cum. t. exili scribitur: interpretari potest mensura: donum: uel mensuratum donum: fuit atheniensis pictor: idemque philosophus: & in utraque scientia teste Plinio li. xxxv. naturalis historiae: magna auctoritatis. itaque cum. L. Paulus de uisito Perse petiisset ab atheniensibus: uti sibi comprobatissimum philosophum mitterent ad erudiendos liberos athenienses: Metrodorum elegerunt: professi eundem in utroque desiderio praestantissimum. Quod ita Paulus quoque iudicauit.
- M**etrocles cum. c. & t. exilibus scribitur: fuit philosophus maronites: frater Hipparchiae: auditor primo Teophrasti: deinde Cratis thebani leuiri sui. Obiit senex a seipso suffocatus.
- M**etropolis absque aliqua aspiratione scribitur: dici potest ad uerbum matricia ciuitas. Nam componitur ex μητηρ: quae est mater. & πόλις: ciuitas. Et inde metropolitae is dicitur: quod est ciuitati sacerdotio praestit.
- M**ya prima cum. y. graeco & i. latino unam facientibus diphthongon scribitur. dicitur a nostris musca. Quae sane dictione cum aliis dictionibus compositam nos eo modo semper transcribimus: ut cynomyia. i. canina musca: quae admodum in ea dictione uidimus. Est itaque musca animal inmundissimum: & profus sine memoria. Et ut testis est Plinius li. xxi. naturalis historiae: mons quidam est in creta carina nomine nouem milia passuum ambitu: intra quod spatium muscae non reperiuntur. natumque ibi mel nusquam attingunt.
- M**ycalae cum. y. graeco & c. exili: atque unico. l. scribitur: fuit teste Herodoto libro historiae primo ciuitas apud Ioniam: ubi est panionium: ut in ea dictione uidebimus. Fuit etiam cuiusdam concubinae nomen: ut Iuuenalis in satyra Si te propositi: Sed tua nunc mycale.
- M**ycalae cum. y. graeco & c. exili: atque unico. l. & duplici. s. scribitur. puto regionem fuisse boetiae: cum dicat Homerus de boetia tractans lateque diffusam mycalaeum.
- M**ycenae prima cum. y. graeco: & sequens cum. c. exili & c. absque diphthongo scribitur: urbs fuit teste Plinio li. iiii. naturalis historiae in aetolia: hoc est in argolica aetoliae regiuncula: sic quoque cognominata teste Porphyrio in secundum iliadis Homeri librum a Micena nympha laconica. Fuitque Agamemnonis patria & regnum: dicente Virgilio: Eruct ille argos: agamemnoniaque mycenae. Poniunt a poetis etiam nonnunquam in singulari. ut Virgilius. i. v. aeneidos: Argolicum mari deprehensus & urbe mycenae. ubi dixit Seruius declinari mycene mycenae: sicut Agave Agauae. Vel latina declinatione mycena mycenae.
- M**ycerinus prima cum. y. graeco: sequens cum. c. exili: penultima cum. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto filius Cleopis regis aegypti: post quem & ipse in aegypto regnauit.
- M**icythus prima cum. i. latino: sequens cum. ypsilon: & cum. c. exili ultima cum. th. aspirato scribitur: fuit uerna Anaxilei procuratoris reginorum: & causa magnae cladis tarentinorum.
- M**ycone prima cum. y. graeco: sequens cum. c. exili scribitur: insula est una ex cycladibus uicina delo: ita ut Apollo ipsam delon per mare errantem (ut dixit Virgilius in tertio) Mycone gyroque reuinxit.
- M**icrocosmus cum. i. latino: & absque aliqua aspiratione scribitur: dicitur minor mundus. Nam componitur ex μικρός: quod est paruus. & κόσμος mundus.
- M**icrologus eodem modo scribitur: & dicitur paruus sermo: uel etiam parua ratio. Nam utrumque logos designat.
- M**icropsychos penultima cum. y. graeco: & ultima cum. ch. aspirato scribitur: dicitur pusillanimus. Nam a ψυχή: quae est anima componitur.
- M**idas cum. i. latino scribitur: & a nonnullis absque finali. s. fuit Gordiae bubulci filius: & rex phrygum: quod cum totum perne regum opes pecuniae abundantia antecessit. de quo Herodotus in li. historiae: & Iustinus li. epitomatum. xi. plura scripserunt. Quin & Ouidius similiter li. xi. metamor. illius fabulae elegantissime est persecutus. Ita ut cum ultio inter Apollinem & Marsyam decertantes in canedo iudex constitutus esset: & ipse ex hebeti ingenio per Marsyam sententiam ferret: a finibus auriculis a Phoebus deturbatus est: ut tetigit etiam in prima sua satyra Persius.
- M**idon cum. y. graeco scribitur: fuit teste Homero in. v. iliados auriga Pylamenes ducis paphlagonum: quem Antilochus Nestoris filius in bello troiano occidit.
- M**ygdonia prima cum. y. graeco: sequens cum. g. ante. d. penultima cum. i. latino scribitur: regio est macedoniae litoris: incipiens ab aenea ciuitate crassae: quae teste Herodoto in. vii. historiae ab oriente est illi coterminata: & usque in thermopontum seu thermicum sinum (ut alii uocant) pertenditur. In hac Niobe in saxum conuersa conspicitur. ut Ouidius in. xiiii. epistola heroidum: Quaeque superba parens saxo per corpus abortio: Nunc quoque mygdonia flebilis astat humo. Et Sappho in epistola ad Phaonem: Quae mihi mygdonii marmoris instar erant. Iuxta haec est insula mygdon: de qua meminit Iuuenalis. i. iii. satyra cum dixit. Ast hic mygdone relicta
- M**ygdonus eodem modo uti superior scribitur: fuit frater Otrei. ac teste Porphyrio super tertium iliados Homeri librum abo fratres Hecubae uxoris regis Priami: & Cissei filii. Ambo reges in thracia: & Patruales Polymestoris & a Mygdono eius filii Chorebus mygdonides. Nam teste Seruio patronymicum est: quia si gentis esset: mygdonius diceretur. Nam (ut ait) nullum gentis patronymicum in des. exit.
- M**iletus cum. i. latino & unico. l. atque t. exili scribitur: fuit teste Plinio li. v. naturalis historiae: urbs in ionia atque eius regionis

regionis caput. in qua teste Seruio super. iii. georgicorū Virgilio lana optime tigebat: a qua milesia uellera dicta eius cefemus. ut Virgilius in. iiii. georgicorū: Milesia uellera nymphæ Carpebat. Alia fuit teste Homero. li. ii. iliados in creta. Alia in lesbos: a qua nonnulli magis milesia dici uellera uoluerunt.

Mily prima cum. i. latino: sequens cum. y. græco scribitur: fuit teste Herodoto loc^o in asia: qui ante solyma uocatur: quem lycii incolunt.

Mylitta prima cum. y. græco: sequens cum unico. l. & i. latino: atq; subsequente duplicato. t. scribitur: dicitur teste Herodoto li. historiæ primo: assyriorum lingua Venus.

Milo cum. i. latino & unico. l. scribitur: fuit uir crotonensis athleta illustris: & q supra humanas uires fecisse dicitur. Nam tauze in olympico certamine icu nudæ dextræ occidisse tradit: & p stadiū in humeris sine fatigatione portasse: totūq; die (quo illū mastrauerat) comedisse. Hūc teste Gellio li. xv. noctiū atticarū in chronicis scriptum ē: Olympiade primum coronatū esse. Exitūq; habuit uita miserandū: & mirandū: ut idē late psequitur Et Valerius de mortibus non uulgaribus.

Mimas cum. i. latino scribitur. mons est in minori asia: ut ostendit Homerus in hymnis. In quo cū Bacchus mirum in modū a mulieribus celebraret: dictæ sunt bacchantes mimallonides.

Mimallonides cum. i. latino & duplicato. l. scribitur: cognomē fuit bacchantiū mulierū deductū a monte minoris asie: q mimas uocat: de qb^o Ouidi^o de arte amandi li. i. tetigit: Ecce mimallonides sparsis i terga capillis.

Mimus cum. i. latino scribitur: dici pot a nostris effictor. Nam a μιμομαί: quod est imitor deriuat: & uel itra uel extra scenam gestulationes quasdam exercebat: qbus gestis hominum ac naturas effingens: latissimis sententiis populum in risum cōuertebat.

Minerua cum. i. latino scribitur: nec dictio græca est: ut qdam ignari putauerūt: sed latina: cui^o interpretationē dixit Balbus apud Ciceronē in secūdo de natura deorū: quasi uim mineæ. Nam græce quoq; Pallas dicitur: ut i ea dictione late uidebim^o. Et a uerbo πάλω: quod ē uibro: deducta ē: eo q hastam uibrare & docuerit: & confueuerit: Vnde palladiū eius simulachrū dictū fuit: quod romæ in æde Vestæ fuisse ostendit Plini^o li. vii. naturalis historiæ. Nam cū laudes summas. L. Metelli ei^o felicitatē indicatē enarrasset: q nulli alii post romam cōditā cōtingere: subdit hæc oia abunde uno casu refutari possunt: quoniā is Metellus orbā luminib^o exagit senectā amissis incēdio cū palladiū raperet ex æde Vestæ memorabili cā: sed euentu misero. Quo fit ut infelix qdē dici non debeat: felix tamē esse nō possit. Tribuit ei populus roman^o quod nulli alii abs cōdito æuo: aut quotiens in senatū iret: curru ueheret ad curiam. Magnum ei & sublime: sed p oculis datum de quo certa intellexit luuenalis: cum ait in. iiii. satyra:

Da testem romæ tam sanctum q; fuit hospes

Numinis idæi: procedat uel numa: uel qui

Seruauit trepidam flagranti ex æde mineruā. Fuit nāq; hospes numinis idæi. Scipio Nasica eius. Cn. Scipio nis filius: teste Liuiio li. ix. de secūdo bello punico: qui cū. P. Scipione patre maioris Aphricani i hispania cæsus est dictus Nasica: Donato teste in arte maiori cū de agnomine tractat: qa maiores nares habuit. hic teste Plinio li. vii. naturalis historiæ: & ei^o nepote de uiris illustrib^o cū adolescens esset: uir optim^o oium romanorū iudicio senatus & populi decret^o ē. Quare idæā matrē pessimunte uenientē nō mō in urbē: uerū a mari i palatium detulit. Procedat Numa: qui teste Liuiio lib. i. ab urbe: secūsus fuit romanorū rex e curibus sabinis claro oppido natus: Pompilii filius suo sæculo iustitia & religione clarissimus: plene ius diuinū & humanū nouerat. Quare dixit Ouidius in. xv. metamorphoseos:

Destinat imperio clarum prænuntia ueri

Fama numā. hæc tantā prudentiā natura portēdit: cū prima fuerit ætate canus: uel pcedat q seruauit a flammis illæsam trepidā mineruā quæ lignea erat: & facile ab igni cōburi poterat: quo sane incēdio luminib^o orbatus euasit. Quare dixit idē luue. in satyra Credo pudiciā: Dicite uos neptes lepidi cæciq; metelli: quando scilicet mineruam p flāmas ex flagranti æde. f. Vestæ eripuit. Vnde Liuius in. vi. belli punici secūdi incendium describens quo tabernæ argentariæ arserūt: subiunxit cōprehensa postea priuata ædificia: neq; eni tūc basylicæ erāt cōprehensæ latomæ: forūq; piscarium & atriu regum ædes uix Vestæ defensa est: sed ut puto aliud fuit eius ædis incendium uel forte alterius.

Minyæ prima cum. i. latino: alia cum. y. græco scribitur: fuerunt thessaliæ populi qui teste Orphea i argonautica Iasonē ad colchos pscifcentē secuti sunt: unde ait Ouidius in initio septimi metamor. lāq; fretū minyæ pegasæ puppe secabant. Quare dixit Lucanus in. vi. thessaliam describens: Vnde minyæ gens cognita remis.

Minyæus eodē modo uti superior dictio scribitur: fluuius est a thessalia ueniens: qui teste Homero in. xi. iliados: oppido arenæ uicinus hostia mari facit.

Minos cum. i. latino scribitur: fuit Iouis filius ex Europa: ut poetæ fere oēs asserunt. Alii uero nonnulli affirmāt eū nō Iouis: sed Xanthi regis cretensiu ex Europa filiū fuisse. cui in regno successit. Herodotus uero in li. historiariū primo: de illo loquēs dixit cū fratre Sarpedone de regno cretæ dissensisse: sed illo fugato regnū obtinuisse. idem teste Aristotele in æthiis & politicis primus cretēsis leges dedit.

Minotaurus cum. i. latino & t. exili scribitur: dictio est composita ex Minoe & tauro: quasi Minois taurus. Nā ut

scribit Homerus li. viii. odysseæ: cū Minos bellō cōtra athenienses & megarenſes: q̄ Androgeuz filiiū intere-
merant detineret: Paſyphæ eius uxor a Venere: quæ in ſobolē Solis irata erat: ad infaſtuꝝ amorē formoſi
tauri cōpellitur: cum quo arte Dedali in uacca lignea corio amata: uacca circūpoſita cōcubuit: ac grauida
facta Minotaurū genuit: dicente & Virgilio in. vi. aeneidos.

Contra elata mari reſpondet gnoſia tellus

Hic crudelis amor tauri ſuppoſtaq; furto

Paſyphæ: mixtumq; genus pleſq; biformis

Minotaurus in eſt: ueneris monumēta nefandæ. Idem in bucolico

Et fortunatam ſi nunq; armenta fuiſſent

Paſyphæ: niuei ſolatur amore iuueni.

Quod cū reſciuiſſet Minos monſtruoſum filiiū ex uxore natū: q̄a media parte hō: & altera media taur⁹ erat
illum in labyrintho cōcluſit: dicente etiam Ouidio in. viii. metamorphoſeos.

Quo poſtq; geminam tauri iuueniſq; figuram

Clauſit: & actæo bis paſſum ſanguine monſtrum

Tertia fors annis domuit repetita nouenis. Nam uictis athenienſibus iuſſit Minos in uindictam Androgei
illos quotānis ſeptē ex filiis dare: quos minotaurō deuorandos præbebat: dicente Virgilio in. vi. Tum pen-
dere pœnas Cecropidæ iuſſi: miſerū ſeptena quotānis Corpora natoꝝ: ſtat ductis fortibus urna. Et (ut non
nulli ferūt) primis tribus ānis plæbciorū natoꝝ: ſecūdis tribus ānis populares: tertiis uero nobiles exhibue-
rūt: inter quos Theſeus forte miſſus adiutorio Ariadnes minotaurū interemit: & ex ipſo labyrintho euasit
ac clam diffugiens Ariadnen & Phedram ſorores & minois filias transportauit: ut uidi-⁹ i dictiōe Ariadne

Minturne cū. i. latino & t. exili ſcribitur: fuit oppidum in campania habēs p̄pinquas paludes: in quib⁹ Mari⁹

cū Syllæ rabiē effugeret delituit. De quo Iuue. in ſatyra Oibus in terris inq̄: Exiliū & carcer minturnarūq;

paludes: Et medicatus uicta carthagine panis: de Mario loquit̄: ſed ſubobſcure quadā tangit: quæ expla-

natione indigent: itaq; p̄ loci huius declaratione traducēdū duxi id Plutarchi quod in uita Marii ad rē hęc

ſpectare uideſ: cū narrauerit Plutarchus diſceſſum Marii ex minturnis: q̄ fere nudus & omni auxilio deſti-

tutus abſceſſit: & delatū eū ad anariam inſulā dixerit: ubi Graniuz & amicos alios quosdā cōperit: p̄ſequit̄

quē admodū cū illis ad Hiempſalē numidæ regē p̄ auxiliis nauigare decreuerat: Sed oim egēs eū & aquæ

inopia grauareſ: ericem uſq; ſiliciā maximē aquatū uenit: ubi a locis eius quaſtore nōnullis ex ſotiis amiſſis

uix ipſe euadere potuit: quin cōprehenderet. Sed ad nauē reduēt⁹ ad meningam inde inſulā nauigauit: in

qua certitudine ſuſcepta de ſalute filii: q̄ cum Cethego erat paulū respirauit: interim uenit in mētez petere

carthaginē: & hoc iō quia erat libyæ & eius urbis præſect⁹ Sextilius uir q̄dem romanus ſibi diu cognit⁹ qui

licet a ſe haſtenus neq; grata neq; ingrata ſuſcepſiſſet: ſperabat tamē illū quadā cōmiſeratiōe in ſe cōmotū

rum: & ſibi ad minus in cōmeatu præſidio affuturū: q̄re carthaginē attingens cū paucis ſotiis nauē egreſſus

eſt. Quod cū Sextilius præſect⁹ perſenſiſſet: ſtatim obuiā Mario liſtorē emiſit: q̄ illi quoq; nūtiaret ex aphri-

ca q̄ primū diſcederet: quod ſi ſecus faceret: uelle ſe decretis ſenatus obtēperare: & romanōꝝ hoſtē habere

Quib⁹ a liſtore auditis magna Marius mæſticia afficiē: & ingenti dolore cōfract⁹ immobiles in liſtorē oculos

deſixit: ac diu itra ſilentiū ſe cōtinēs: repēſitabat caſus acerbitatē: & cōmeatus neceſſitatē cōſiderabat. S; inſā

te liſtore ac it̄rogatē qd præſectō reſpōderet. Mari⁹ tūc ſuſpiriis ab alto peſtore tractis: & atrocis oculos

i liſtorē itēdēs: in hęc tandē uerba prorupit: nuntia Sextilio te uidiſſe. C. Mariū in ruinis carthagine ſeden-

tē: exulēq; & panē medicatē. Nec plura dicēs ad nauē q̄ primū rediit. hęc ex Plutarcho traducere uolui: ut

id Iuue. intelligi poſſit: Et medicat⁹ uicta carthagine panis: hoc eſt apud carthaginē uicta: q̄ i ipſius cartha-

ginis ruinis nec impetrare ualuiſſe.

Myoparo cū. y. græco ſcribit̄: genus ē nauis qua piratæ uti cōſueuerāt: a qua & ipi myoparones uocati ſunt.

Myoparones cum. y. græco ſcribitur: dicti ſunt piratæ ut in præcedenti dictiōe uidiſſimus.

Myophones cum. y. græco ſcribit̄: dicit̄ myon. i. murium interſector: quo nomine nonnulli aconitū tuocau-

re: ut in ea dictiōe uidiſſimus.

Mipſæi prima cum. i. latino: ſequens cū. ps. ſequente. æ. diphthōgo ſcribitur: populi ſunt thraciæ: ut oſtendit

Herodotus in. iiii. hiftoriarum libro.

Miraciū cū. i. latino & c. exili ſcribitur. Nōnūq; ab antiq; habitū eſt in uſu: & adoleſcentulum denotat.

Myriandrus prima cū. y. græco: ſequens cū. i. latino ſcribitur: nomē eſt uiri p̄priū: qd̄ decemilia uir ſignificat

Myrica prima cū. y. græco: ſequens cū. i. latino & ultima cū. c. exili ſcribit̄: genus eſt uirgulti humilis: ut dixit

Seruius: quod apud nos geneſtam qdam dici putant. Ideo ait Virgilius in bucolico: humileſq; myrica.

Myrmix prima cum. y. græco ſequens cum. i. latino ſcribit̄: dicitur apud nos formica.

Myrmidones prima cū. y. græco: ſequēs cū. i. latino ſcribitur: populi fuerūt theſſaliæ a myrmidone Iouis filio

& eoꝝ duce cognominati: ut ſcripſit Heratoſthenes. Seruius uero ſuper. ii. aeneidos librū: dicit fuiſſe in at-

rica regione puellā Myrmionen nomine: ob ſolertiā & caſtimoniā Mineræ gratā: quæ cū aratrum i odiuz

Cercris a Minerua cōditum hominib⁹ demōſtraret: a turbata Minerua in formicam uerſa fuit: quæ græca

lingua myrmix dicitur: quam damnauit ut nunq̄ defisteret a congregandis granis: sed q̄ adueniente peste in ægina insula ex formicis deinde populi restituti sunt: ut late narrauit Ouidi⁹ libro metamorphoseos: populi illi dicti sunt myrmidones.

Myrmilon eodē mō ut superior dictio scribit^r: fuit histrionis nomen ut Iuuenalis: Aut myrmilonem ex prima infans: & a myrmice quæ latine formica dicit^r: quasi ferans micam descendit.

Myron cū .y. græco scribitur: fuit teste Plinio li. xxiii. naturalis historia: statuarius Eleutheris natus: & Hegesiladis discipulus. Est etiā myron apud græcos quod a nostris unguentū dicit^r: & ut dixit Plinius in initio libri. xiii. unguenta q̄s prim⁹ inuenit nō tradit^r: Iliacis tēporibus nō erāt nec ture supplicabit^r: cedri tantum & citri suorū fruticū & in sacris fumo cōuolutū in nidore uerus q̄ odorē nouerat: iam rosa succo recepto. Et subdit primū quod equidē inueniā castris Darii regis expugnatis in reliquo eius apparatu Alexander capit sericeū unguentoꝝ. Et in sequentib⁹ inquit: unguentis cognomina dederūt aliis patriæ aliis succi: aliis arborum: aliis causæ: & ut alibi ait: fuit unguentaria uoluptas etiā a romanis inter laudatissima: atq̄ etiam honestissima uitæ bona admissa.

Myrapia prima cū .y. græco & penultima cū .i. latino scribit^r: genus ē pyroꝝ sic quoq̄ teste dictoꝝ Plinio lib. xv. q̄ odorem gratissimum gerunt: unde a myron deducit^r: quasi odorem redolentia.

Myrobalanū cū .y. & .o. ante. b. & .a. ante. l. scribit^r: fructus est teste Plinio li. xii. naturalis historia: arboris quæ helitropiū uocat^r: magnitudine auellanae nucis Cōmunis trogoditis: & thebaidi: & arabia: quæ iudæam ab ægypto determinat. Noscentib⁹ ungueta cognitus: ut ip̄o nomine apparet. Nam αῦρον unguetū designat & βάλανος nucē seu glandē: unde alio in loco de quodā palmarū fructu iquit rotundi sunt: & q̄ balanis similiores: & illū esse puto: quē alibi phœnicobalanum uocauit.

Myronides prima cū .y. græco scribit^r: nomē fuit pprium uiri atheniensis.

Myrtus cū .y. græco & .t. exili scribit^r: & non cū .th. aspirato ut q̄dam putauerūt: arbuscula ē nobis notissima: & (ut dicūt poetæ) Veneri sacra: & hoc teste Seruio super. iii. georgicog: uel quod gaudet litorib⁹: & Ven⁹ de mari dicit^r p̄creata: uel quod (ut medicog indicant libri) apta ē mulier⁹ necessitatib⁹ plurimis: eadē teste Plinio in. xv. naturalis historia: primū Celanis i Elpenoris tumulo uisa tradit^r & eodē libro ait: uirgæ quoq̄ eius gestatæ uiatori pediti in longo itinere p̄sunt. hæc etiā coronabant ouātes: ut uidebim⁹ in dictioe stema.

Myrsus prima cū .y. græco scribit^r: fuit pater Candaulis: ut in ea dictioe uidimus.

Myrsilus prima cum .y. græco: sequēs cū .i. latino scribitur: fuit teste Herodoto libro historiae primo: ille idē qui & Candaulis dictus fuit.

Myrtilus prima cū .y. græco: sequens cū .t. exili & .i. latino: ultima cū unico. l. scribitur: fuit teste Iginio in li. de astronomia poetica Mercurii fili⁹ ex Clytia: & Oenomai regis bellidis: & pisæ auriga: a Pelope i mare proiectus: unde pelagus myrtouū nomē assumpsit: ut in dictioe Hippodamia uidimus.

Myrtouū cū .y. græco & .t. exili scribit^r: Pelagus est pars maris ægæi nomen ab Myrtilo accipiens: q̄ i illo picc⁹ fuit. Horatius in primo carminum: Myrtoum pauidus nauta fecet mare.

Myrrha cū .y. græco & duplicato. r. atq̄ secūdo aspirato scribitur: fuit Cynaræ cyprog: regis ex Concrea coniuge filia: quæ id illa p̄curante a patre infcio effecta grauida: atq̄ deinde recognita: eius iram i sabæā diffugit: ubi deog cōmiseratioe in arborē sui nominis transformata fuit. Cuius parēdi tpe instante: & agente solis calore Adonē peperit: quē nymphæ liquorib⁹ unxere maternis: atq̄ adhibita diligentia nutriuere: ut late oīa pertractauit Ouidius li. metamorphoseon. x. hæc arborem referente Plinio li. naturalis historia. xii. in eisdē filuis cū ture permixta nasci tradidere nōnulli: plures separatim: & multis in locis arabia gignitur. Estq̄ arboris altitudo ad qnq; cubita: nec sine spina: caudice duro & intorto: crassiore q̄ turis. Et (ut ip̄e Plinius dixit) nō dant ex myrrha sabæi portionē deo quoniā & apud alios nascitur.

Myrrhina cū .y. græco & duplicato. r. atq̄ secūdo aspirato sequente. i. latino scribit^r: Nonnulli uero ex latinis illud. y. græcū in. u. nostrum contectunt ac scribunt myrrhina: quā humorem subterraneū esse dixit Plinius libro xxxvii. naturalis historia: & sub terra calore densatū: dixitq̄ habere nitore poti⁹ q̄ splendorē. Sed in precio uarietate colorū esse subinde circūagentibus se maculis in purpurā candoreq̄: & tertiu quendam ex utraq̄ ignescētē ueluti per transitū coloris purpuræ: aut rubescētē lacteo. Sūt q̄ maxime in his laudat quosdā colorū repercussus: quales in cælesti arcu spectant: maculæ pingues placēt: translucere q̄q̄ aut pallore uitium ē. Et (ut idem auctor ait) myrrhinā primus i urbē Pompei⁹ ex uictoria mitridatica iuexit. Eiusq̄ rios tres idē auctor rettulit: At Titum Petroniū cōsularē trullā myrrhinā trecentis talētis emptā moriturū fragisse Neronis inuidia: rettulit etiā ip̄e Plinius se annumerari uidiſſe unius scyphi fracti mēbra: q̄ corporis Alexandri magni conditorium fuit. Oriens myrrhinam mittit. Inuenit^r ibi i pluribus locis: nec in singulis præcipua in carmania.

Myrina prima cū .y. græco sequens cū unico. r. & .i. latino scribit^r: fuit teste Homero in. ii. iliados: urbs i æolia.

Myrsinus priā cū .y. græco sequens cū .i. latino scribitur: fuit teste Homero li. ii. iliados: ciuitas i peloponneso.

Myson cū .y. græco & unico. s. scribitur: fuit teste Hermippo cheneus patria: sed floruit athenis philosophus

insignis: habuitq; teste Sifocrate patrem Strimonem nomine: quem tyrannus fuisse aiunt. huius opera Pisi-
 strato tyrano ascripta creduntur.

Mysia prima cu. y. græco: sequens cu unico. s. & i. latino scribitur: puincia est phrygia adiacens helleponto: teste
 Plinio li. v. naturalis historia: contermina habet æolia: in qua ciuitas est Mœsia: dicente Seruio super primu
 georgicog: mysia puincia est: mœsia uero ciuitas haud longe a troia: de qua in ea dictione uidebimus.

Mysteriu prima cu. y. græco: sequens cu. t. exili scribitur: & teste Clemente in Stromatib⁹ u. 100: quod e odii de-
 ducit. Apolodor⁹ uero ait a Myunte quoda ateo q uenido perit nomē funebri honoris accipisse. Itaq;
 uti orgia abusuue p folis bacchi sacris poni consuetum est.

Mysicum eodē mō scribitur: & a mysterio deducitur: at ministerium a ministrando latinum est.

Mis cum. i. latino scribitur: fuit teste Herodoto li. historia: ii. primus ægypti rex.

Mitylene prima cu. i. latino: sequens cu. t. exili & y. græco scribitur: insula e nobilis i ægæo mari: alio noie lesbos
 cognominata: unde lesbides patronymicu femininū: quod in prima dēmet accētū: ut Ouidius
 Lesboides euerfa corpora capta domo.

Mithridates prima cu. i. latino: sequens cu. th. aspirato: & i. latino: ultima cu. t. exili scribitur: fuit rex ponti: & fili⁹
 Pharnacis regis parthog: & romanog amicusissimus: qui & filiu habuit Mithridate romanorū hostem: & ter
 a romanis uictum. Nā ut ait Plini⁹ li. xxv. naturalis historia: quotidie Antidotū cōtra uenena sumebat: adeo
 ut cū qdraginta sex ānis cū romanis bella fouisset: ut late ostendit Iustinus li. xxxviii. tribus demū ingentib⁹
 bellis foelicitate Syllæ: uirtute Luculli: & Pompeii magnitudine uictus esset: & iam mortē sibi inferri decre-
 uisset: ut dixit Gellius li. xvi. & frustra uiolētissima uenena sumpsisset: ultimo gladio se transfixit. Plini⁹ uero
 nepos in li. de uiris illustribus dixit illū uenenū sumpsisse: quo tarde agente pussorem gallū atroci uul-
 tu territū reuocauit: & in eadem sua manū trepidatis adiuit. Alii uero acutissimo ueneno extinctum illū
 fuisse asserunt. Quos Lucanus secutus in primo libro ait:
 Post cūlicas ne uagos & lassū pontica regis
 Prælia barbarico uix cōsummata ueneno. De cui⁹ singulari memoria uidebim⁹ in dictione Themistocles:

Mitra cu. i. latino & t. exili scribitur: nomē est barbarū: eratq; teste Seruio super. iii. æneidos: incuruus: pillens:
 de quo (ut ait) pēdebat buccarū tegmen: quo phrygiū & lydii utebant: iō Hiarbas in Aencam dixit apud
 Virgiliū præfato li. Meonia mentum mitra crinēq; madentem Subnixus. Et Iuuenalis: Ite quibus grata est
 picta lupa barbara mitra.

Mythus cu. y. græco & th. aspirato scribitur: apud nos interpretat fabula: & inde mythicus fabulosus: & fuit fa-
 bulandi cōsuetudo teste Gellio a græcis primū cōperta: quog leuitas instructa dicēdi facultate & copia: in-
 credibile est quantas mēdaciog: nebulas excitauerit.

Mnestheus cu. n. post. m. & th. aspirato sequēte. eu. diphthongo scribitur: nomē fuit pprū uiri troiani: ut Vir-
 gilius in primo æneidos: Mnesthea fergestūq; uocat: fuit ex domo regia: ab Assaraco genus trahens: ut idē
 in. xii. Et genus assaraci mnestheus. Nonunq; uero eā metri addit imediate post. m. altege. e. & dicit a poetis
 Mnestheus: ut Virgilius in. xi. Nec litio genitore minor: nec fratre mnestheo: nec aliter uersus stare posset:
 ut etiā Seruius annotauit: atq; in ultima synaresim fecit ex. e. & o. ppter rectam scanfionem.

Mna cu. n. post. m. in eadem syllaba scribitur: id dicitur quod nostri minā uocant: quæ teste Varrone & Priscia:
 no: unam continet librari.

Monas cum unico. n. scribitur: dicitur a nostris unitas: & monos unus.

Monachus cu. ch. aspirato scribitur: & a monos deducitur: atq; a nostris solitarius dici post. Vnde & monocolū
 unicum habentē oculum dicimus.

Monarcha cum. ch. aspirato scribitur: dicitur a nostris unicus princeps: αὐτοκράτωρ enī solus: & ἀρχός princeps
 dicitur: & monarchia unicus principatus.

Monacris cu. c. exili scribitur: mons est arcadia: quasi μονη ἀρκίω idest sola summitas.

Monychus cu. y. græco & ch. aspirato scribitur: nomē e cetauri pprū: ut latini poetæ attestant: atq; cōpositum
 ex αὐτοκράτωρ & οὐνξ: quasi solus siue unicus unguis. Nō enī erat ei pes aut unguis ut bob⁹: sed ut eqs. At i cō-
 positioe a prio nomie ultia aufert syllaba: uidelicet nos: & remanet. mō. cū. o. micro: qd naturaliter semp
 e breue. secūdū uero nomē similiter ab. o. micro incipit: q duo breuia iuicē cōiūcta p synaresim unū. ω. me-
 ga cōficiūt: quod semp e longū. Vnde ab Homero scribitur αὐονξ cui⁹ genitiu⁹ αὐονκωσ. a quo poetæ no-
 stri nomē ipm pprū formauerūt: uidelicet monychus cū pria longa: ut Iuue. i. pria fatyra: Quantas iaculec
 monychus ornos. & Ouidius. viii. metamorphoseos: Monychus exclamat. Lucanus similiter li. vi.
 Asperate pholoes frangentem monyche saxa:
 Teq; sub oetho torquentem uertice uulfas
 Rhetē ferox q̄s uix boreas inuertet ornos. & hoc uel qa uterq; potuit & saxa uellere & ornos iaculari. uel
 Iuue. Monychū p Rhetō posuit: ut Virg. in. i. æneidos: Teucrū p Dardano: bucolico: Philomenā p Pro-
 gne: & in li. georgicog. iii. Pollucē p Castore. Sane Homerus nō pprū illd: sed appellatiuū posuit: uidelicet
 p epitheto equog: cum ait in. v. iliados αὐτω τεκτεῖνι καὶ ἐλάσῃ μώνυχουσ ἵππουσ: hoc est si dicere

possemus unguichinos equos cum prima longa: a quo poetæ nostri proprium deduxerunt: atq; eodem modo productam primam seruauerunt.

Monymus cū. γ. græco scribitur: fuit mēfarii cuiusdā corinthii famulus: ad quē cū Xenides: q; Diogenē emerat saepe pgeret: & laudes eximias uiri: quē emerat prædicaret: Monymusq; sapissime illū audiret: i Diogenis desideriu tract^o finxit se insanū: & monetā spargere cœpit: quare a domino repudiat^o ad Diogenē se cōtulit: cui doctrinam secut^o euasit uir eloquēs: & doctus: de quo Menander comic^o mentionem facit.

Monomachia cū. ch. aspirato & i. latino scribit^r: dicit^r a nobis singulare certamē. Nam cōponit^r ex monos qd^r singulum denotat: & machia quæ est pugna.

Monoſceli cū. c. exili sequēte. e. sine diphthongo scribitur: hoies illi dicebant teste Pli. li. vii. naturalis historię q; singulis crurib^o nascebant: & miræ pnicitatis ad saltū erāt. nam dictio ē cōposita ex monos qd^r ē unicum: & σκέλος crus.

Monæce penultima cū. ce. diphthongo: & ultima cū. c. exili scribitur: port^o ē i liguria: sic quoq; ab Hercule cognominat^o: de quo Virgili^o li. æneidos. vi. Aggerib^o focer alpinis atq; arce monæci. Nā cōponit^r ex monos q ē solus: & οἶκος dom^o. Et teste Seruio iō putāt Hercule sic dictū: uel qd^r pulsus oib^o illic solus habitauit: uel qd^r i ei^o tēplo nūq; aliq; deoz; sū colit^r: sicut i tēplo Iouis colit^r Minerva & Iuno: i tēplo ueneris Cupido.

Monoptoton absq; aspiratione scribitur: dici pōt un^o casus. Nā cōponit^r ex monos q ē un^o: & πτωσις casus.

Monoxyla cum. γ. græco & unico. l. scribitur: designat apud nos ea quæ tantūmodo sunt lignea: monos enīz solum: & ξύλα ligna dicuntur.

Molossa cū unico. l. & duplicato. s. scribitur: regio ē europæ: quæ postea epirus dicta fuit: ut i ea dictioe uidi mus. Ouidi^o i prio metamorphoseon: Nec cōtēt^o eo est: missi de gente molossa Obsidis uni^o iugulū mucrone resoluit. at in molossa bonos canes nasci cū a multis refert^r: tum ab Horatio in epodo: Nam q̄lis aut molossis: aut fuluus laconica uis pastorib^o agaz paltas aure sublata niues quæq; pcedet fera. Et Virgili^o in. iii. georgicor^o: Nec tibi cura canū fuerit postrema: sed una Velocis sparthæ catulos acréq; molossū Pasce ferro pingui: sed in canib^o sparthanis seu laconicis uelocitas: in molossis fortitudo laudat^r. Et ide molossus dictus est pes qdam in metro ab ea patria saltatioe cognominatus.

Molorchus cū. ch. aspirato scribit^r: fuit teste Seruio sup. iii. georgicor^o: pastor iuxta nemeā siluā habitans: q; uenientem Hercule ad occidēdū nemeū leonē: hospitio excipit: & interpretat^r uix testiculos habēs: nā μολοχος est uix: & ὄρχις testis. Occiderat enī unū ex duobus filiis nemeus ille leo & ipse senex erat.

Molus cū unico. l. scribit^r: fuit teste Homero li. x. iliados: uir cretensis: & Merionis aurigæ Idomenei pater.

Mæris prima cum. ce. diphthongo. sequens cū. i. latino scribit^r: nomen fuit regis cuiusdā ægypti: ac pastor qdam ponitur a Virgilio.

Mærichus pria cū. ce. diphthongo: sequēs cū. i. latino: ultia cū. ch. aspirato scribit^r: fuit nomen uiri proprium.

Mædora cū. ce. diphthongo scribit^r: dicitur a nostris dicacitas: seu mordacitas.

Mæsia cū. ce. diphthongo & unico. s. sequente. i. latino scribit^r: fuit teste Seruio sup primū georgicor^o: ciuitas haud longe a troia: & ut ostendere uidef Macrobius nō distans a gargaris oppido in radicib^o montis idæ. nam ut Virgilius ait in. i. georgicorum libro:

Humida solstitia atq; hyemes orate serenas

Agricolæ: hiberno latissima puluere farra:

Lætus ager: nullo se tantum mœsia cultu

lætatur: & ipsa suas mirant^r gargara messes: hoc est oīs regio quæ hyemes habebit serenas: & solstitia hyemūz humida fruct^o optime pducet. Et hæc quoq; agris adeo necessaria sunt: ut sine his: nec illi natura fœcūdisti mi mœsia: aut gargaror^o agri positi in imis radicibus idæ montis defluētis: unde humorib^o irrigant^r opinio ni fertilitatis responsuri sunt. Nā gargara teste Ephoro li. historiag^o. v. Et Arato i li. q dicit^r elegion: oppidū est ad radices montis idæ: cuius etiā cacumē eodē mō gargara uocitat^r: ut Epicharm^o in fabula quæ iscribit^r troes ostendit. Homerus etiā p excelssimo montis loco gargara posuit. Et teste Plinio li. xvii. naturalis historię: licet hæc hyemis serenitas messibus cōueniat: nō tamē arboribus expetēda ē: cui^o euidens cū est: quoniam arbores fœtu exinanitas: & folior^o quoq; amissione languidas: naturale est auide esurire: cib^o aut eaz est imber. Et infra cōcludens ait: Qui ergo dixit hyemes serenas optādas non arborib^o uota fecit: nec p solstitia ibres uitib^o cōducūt. hæc ille: q & plura de his psequitur. Est etiā mœsia cū. ce. diphthongo puicia iuxta macedoniā pānoniæ cōtermina: quā superiorē mœsiā uocat^r: & ē alia quæ inter danubiū uersus orientē usq; ad tyras fluuium portendit^r: quæ mœsia inferior uocatur.

Morphosis cū. ph. aspirato: & i. latino scribitur: dicit^r a nostris mutatio: & ideo morphæ: ea dicit^r infirmitas: q; mutatio fit coloris in colorē: aliquādo tumorē: & ide metamorphosis trāsmutatio seu uerius trāssformatio.

Mucro cū. c. exili scribitur: qdā græcū dicunt: & a μακρον: quod est longū deducūt. Nam ut ostendere uidef Serui^o sup. xi. æneidos: pars est lanceæ opposita cuspidi: unde cū in Pallantis funere disposuiss; Aeneas uersis arcades armis ait Seruius: lugentiū more mucrone hastæ non cuspidem cōtra terrā tenētes erāt scuta etiā inuertentes ppter numina illic depicta: ne eoz; simulachra cadaueris polluerent^r aspectu: cū lugentiū mos sit prioris habitus imutatio: itaq; & si mortuis salue atq; uale dicerent: ut Aeneas ibidez: Salue æternum mihi

maxime palla: Aeternūq; uale. Non id teste Varrone dicebant: quod aut ualere: aut salui esse possent: s; qd' ab his recedimus eos nunq; uisuri: unde ortū est teste Seruio: ut etiā maledicti significationē interdum uale obtineat: ut Terentius: ualeat q; inter nos discidiū uolūt: hoc est ita a nobis discedāt: ut nunq; ad nostrum reuertant aspectum. Ergo in uerbo uale quod mortuo dicebat: nō etymologia considerāda est: sed cōsuetudo: quod nullis uale dicimus: nisi a qbus recedim⁹. Quare Donat⁹ exposuit super Terentio i andria ubi dicit: Valeant q; inter nos discidiū uolunt: hoc est abeant recedāt: q; discedentib⁹ & mortuis uale dicim⁹: uel potius cū male operaturus esset cōsiderato patre honestius locut⁹ ē: & non dixit quod intereant pereāt: & attende qd' moderate pluraliter dixit: cum significaret patrem: ualeant renuntiationis: & imprecationis est uerbum. hęc ille.

Mulēta cū. &. sine aspiratiōe scribitur: de quo Gellius circa initiū libri. xi. noctiū atticarū inq; uocabulū ipm mulēta. M. Varro in undeuigesimo rerū humanarū: non latinum: sed sabinū esse dixit. idq; ad suam memoriam mansisse ait in lingua samnitum: qui sunt a sabinis orti.

Mullus cum duplicato. l. scribit⁹: genus est piscis: qui græce myllos cum. y. græco scribitur: de quo Iuuenalis: Mullum sex milibus emit.

Murana cū unico. r. &. a. diphthongo in penultima scribitur: genus est anguillæ: quā Plinius. ix. naturalis historia: dixit quocūq; mense parere: cum ceteri pisces statuto tempore pariāt. Oua eius (ut ait) citissime crescunt. Refert etiam muranas ipas in sicco litore elapsas uulgas coitu serpētum impleri putāt. Et in eodem libro dixit meliores apud nos in freto siculo capiuntur: quod Iuuenalis tetigisse uidet cum ait in. v. satyra Byrrhoni murana datur: quæ maxima uenit Gurgite de siculo. Dixit etiam Plinius li. xxxii. muranam habere animā in cauda: eaq; ic̄ta celerrime examinari: a capitis uero ic̄tu difficulter. Et alibi in eodē libro muranarum inquit uiuariū priuatim excogitauit ante alios currus: qui cœnis triūphalibus Cæsaris dictatoris sex milia numero muranarū appendit. Et infra subdit apud baulos in parte baiana piscinam habuit Hortensius orator: in qua muranā adeo dilexit: ut exanimatam flecte credatur. Et prosequit in eadem uilla Antonia Drusi muranæ: quam diligebat in aures addidit: cuius propter famam nonnulli baulos uidere concupiuerunt.

Mus græce scribitur mys: sed nos illud. y. græcū in nostrū. u. cōuertimus: & dicimus mus: q; latine forex dicitur a corrosione sono: & facit apud nos diminutiū musculus cum. e. exili.

Musio cū unico. s. &. i. latino scribitur: dicit⁹ & a græcis & a nostris catus: quasi καῦτος id est caut⁹. Sed ideo musio dictus quia muribus sit infestus.

Muschus cū. ch. aspirato scribitur: animal est ad similitudinē muris binos tantūmodo dētes ex parte superioris mādibulæ: & totidem ex parte inferioris detinēs. suntq; flexi ad interiora: iuxta cui⁹ umbilicum nascitur sanguineum apostema inter carnē & corium: quod cū pelle ablatū preciosum muschum cōficit.

Musfela cū. t. exili & unico. l. scribit⁹: dicit⁹ pōt a nostris forex longus. nam telon græce latine longum dicitur.

Musa cū unico. s. scribitur: & dicitur teste Herodiano a μουσις: quod est inquisitio. has nouem poetæ fuisse dixerūt: ut Hesiodus in theogonia ἐννεὰ οὐρατέρησ' μεγάλου Διὸσ'. hoc est nouē filia magni Iouis. Idē Homerus libro. ii. iliados: Sed ponit Hesiodus earum nomina tribus in his uersibus:

κλειὸ τέτυτ' ἑρπυιῆ τέ θαλεῖα τέ μελομένη τέ
τερψιχόρη τέρατώ τέ πολυμνία τὸν ὕρανη τέ
καλλιόπη ἦδε προφερεστὰ τέ ἐστιν ἀπασάων.

Et exponūtur a commētatoribus græcis: ita ut Clio dicatur a cleos quæ est gloria ex rebus scilicet gestis: ob quod historica ab illis dicitur. Et nōnulli ex nostris: Clio gesta canēs trāfactis tempora reddit. Euterpe delectans interpretatur: & tibicinaria ponitur a græcis: quare ex nostris quidam ait: Dulciloquis calamos euterpe flatibus implet. Thalia a latinis quibusdam interpretatur capacitas: sed a græcis commœdia uocatur: ut Comica lasciuo gaudet sermone thalia. Melpomene uero ut meditationē faciēs ab illis tragica nūcupat: ut Melpomene tragico p̄clamat mæsta boatu. Terpsichore exultās tradicit: nōq; ab illis citharisfria nūcupat: ut Dulcia terpsichore citharis modulamīa miscet. Erato amore cantās ut Cū plectris erato saltat: canit: ambulat: & stat. Polyhymnia multe mēoria dicit⁹: & ob hoc Rhetoricos dicitat polyhymnia musa colores. Vrania celestis itēptat: & astrologia a nobis dicit⁹: ut Vrania canit celos: & sydera tāgēs. Calliope uero pulchre carmē dicit⁹ pōt: & ob hoc poësis a græcis cognōinat: ut carmīa Calliope libris heroica mandat: quā p̄cellere aliis dixit Hesiodus i ultio uersu: quē induxim⁹. Quod iō fieri exposuit cōmentator Aristarch⁹: q; reliquas omnes intra se continet. Et cum hoc diuinam quādam metro uim superaddit. at uero poetæ nōnunq; proprietates has cōfundentes unam pro reliqua ponūt. harū mater Thespiades dicta fuit: unde & musæ ipse thespiadēs a poetis uocitatur. Ouidius libro quinto metamorphoseon: Thespiades certate deæ. dicitur etiaz pierides a nouem natabus Pieri: quas canendo uicerunt: ut Virgilius in bucolico: Dicite Pierides. dicuntur etiam libetrides a fonte libetrio illis sacro: qui teste Solino est in magnesia: uel ut alii nōnulli uolunt a monte atoliz. Virgilius in bucolico: Nymphæ noster amor libetrides. dicuntur & aonia: ut in ea dictione uidimus: quin & pegasides a fonte pegaseo: de quo in dictione Medusa uidimus. Sappho ad Phaonē: At mihi pegasides blandissima carmina dicitant. Sunt non solum fontes: sed etiam montes dicati musis: ut Virgilius

in quarto georgicor: Sed me parnafi deserta per auia dulcis Raptat amor. & alibi: Pandite nunc helicon
deā. Similiter Ouidius: Virgineus helicon.

Mufæus cum unico. s. & .æ. diphthongo in penultima scribitur: fuit poeta antiquissim⁹: & insignis apud græcos: & tempore Orphei: ut Orpheus ipse in argonautica attestatur: immo & unū ex argonautis fuisse ostēdit. hunc nonnulli filium fuisse Apollinis attestantur. Alii Eumolphi cuiusdam filium dicunt. inducuntque in testimonium illius epitaphium his uerbis traductum: Eumolphi dilecti filium habet phalericum solum
Musæū corruptū corpore sub hoc tumulo. huius iucundissimū poema cōperi de amore Leandri: & Hero.
Mulicus cum. i. latino: & .e. exili scribit: & a musa deducitur.

Ae cum. æ. diphthongo scribitur: dictio græca est: & pro utiq; ac certe ponit: ut apud Terentium in andria: nā illa illum haud nouit. idem ait: faciunt nā intelligēdo: ut nihil intelligant: quasi faciunt profecto. Cicero de oratore libro tertio: nā ille haud sane: quemadmodum uerba struat: & illuminet a magistros istis requiret. Et cum apud græcos licet cum diphthongo scribat breuis sit: apud nostros etiam eandem regulam obseruat: & breuis more græco a nostris poetis ponitur. Virgilius

Nabatheæ cum. th. aspirato scribitur: regio est quæ ab arabia incipiens: quam intra se continet usque ad mare rubrum ex latere dextro: & persicum sinistro: atque ex superiori parte in indicum protenditur. & ut sacre litteræ attestantur a Nabaoth primogenito Hismaelis nomē accepit. declinatursq; hæc nabatheæ huius nabatheæ regio: & inde nabatheus nabatheæ nabatheum. Ouidi⁹ libro metamorphoseon primo: Eurus ad auroram nabatheæque regna recessit. eadem olim mittebat elephantes: ut Iuuenalis in satyra Atticus eximie: Dentibus ex illis quos mittit porta syenes:

Et quos deposuit nabatheo bellua saltu.
Nanus prima ac secunda cum unico. n. scribitur: græcum est uocabulum teste Gellio in decimo octauo notitium atticarum: quo uocauerunt breui atque humili corpore homines paululum supra terram extantes: quos latine pomilionēs dicimus.

Narcissus cum. e. exili & .i. latino atque duplicato .s. scribitur: fuit Cephisi fluuii ex Lyriope nymphe filius formosissimus: de quo Ouidius in tertio metamorphoseon libro: fabulam omnē elegantissime pertractauit. tetigit etiam Statius in septimo thebaidos: & Seneca in Hercule furente. Sed alius fuit Narcissus Claudii imperatoris libertus potentissimus sane apud principem: ut uidimus in dictione Messalina. Et ditissim⁹ ut ostendimus in dictione creta: unde ait de illo Iuuenalis in satyra quæ incipit Plurima sunt fuscine: ubi ait

Quod si non sufficiunt tibi sextertia quadringenta:
Nec cræsi fortuna unq; nec persica regna
Sufficiunt animo: nec diuitiæ narcissi:
Indulsi cæsar: cui claudius omnia: cuius

Paruit imperiis uxorem occidere iussus: ut uidimus in dictione Messalina.
Naritia cum. t. exili: & .i. latino utrobique scribitur: fuit insula in mari ionio ex regno Vlyxis.
Nasamones cum unico. s. scribitur: populi sunt in libya iuxta aufchiseos ex uno latere: & litora syrtium habitantes ex altero. Et ut scribit Herodotus in quarto historiarū: Sique naues infelicitè actæ uenerint syrtibus inuolutæ eas spoliant: Sicque per rapinam cum aliis habent commercia spoliando. Quod Lucanus tetigit in octauo: cum ait:

Hoc tam segne solum raras tamen exerit herbas
Quas nasamon geos dira legit: quæ proxima ponto
Nudus rura tenet: quem mundi barbara damnis
Syrtis alit: nam litoreis populator arenis
Imminet: & nullos portus tangente carina
Nouit opes: sic cum toto cōmercia mundo
Naufragiis nasamones habent. Idem Plinius in. v. naturalis historiz confirmauit.

Nastes cum. t. exili scribit: fuit frater Amphimachi: & fili⁹ Nomionis: & teste Homero in. ii. iliados: ex his un⁹ qui in troianorum auxilia conuenere.

Nauci cum. au. diphthongo & .e. exili atque. i. latino scribit: significat putamen nucis: & pro nihilo accipit. Plautus in mustelaria: Qui homo timidus erit in rebus dubiis nauci non erit. idem in truculento. Tympanotrimpa amas hominem non nauci.

Nauis a græco descendit quod est ναῦς.
Nauigium cum. i. latino scribitur: dicitur nauis ductio. nam cum εἶνος: quod est duco componitur.

Nauta cum. t. exili scribit: & sæpe ab antiquis nauita dicitur.

Nauclerus cum. e. exili scribit: dici potest nauicularius: quasi nauis eleros idest fors. idem etiam græce nauarchos p. ch. aspiratum. i. nauis princeps dicitur.

Naumachia cū. ch. aspirato & .i. latino scribitur: dicit a nostris bellum nauale seu magis prælium. Et compos